

PIARISTA REND
GENERÁLISI KONGREGÁCIÓJA

A Szentlélek vezetésével

A 48. egyetemes káptalan
dokumentuma



Piarista Rend Generálisi Kongregációja
A Szentlélek vezetésével
A 48. egyetemes káptalan dokumentuma

Piarista füzetek 27.

Sorozatszerkesztő
TÖZSÉR ENDRE SP

1. A piarista karizma ma
5. A piarista szolgálat:
A nevelés által evangelizálni Kalazancius stílusában
6. Dionisio Cueva: Kalazancius és konstitúciója
7. Quirino Santoloci: Kalazanci Szent József, a piarista rend alapítója
8. Piarista hivatásgondozási direktórium
9. A piaristák folyamatos képzésének direktóriuma
10. Kalazanci Szent József lelkesége és pedagógiája
11. Giovanni Ausenda: A piarista rend története
12. A szerzetes és a világi piarista identitásának tisztázása
13. Krisztusba öltözöttek
14. A 46. egyetemes káptalan dokumentumai
15. Dionisio Cueva: Boldog Celestina Donati
16. Ruppert József: A piarista diák Rómában
17. Angel Ruiz Isla: Piarista egyházi közösségek
18. Miguel A. Asiain: Piarista istentapasztalat
19. José Pascual Burgués: Piarista közösségi élet
20. A piarista szerzetes képzése és tanulmányai
A kezdeti képzés direktóriuma (FEDE)
21. Káptalani direktórium és útmutató
22. Jézus tanítványai és tanúi ma;
23. A rendi élet kulcsfontosságú területei
Gyakorlati útmutató a provinciái káptalanhoz
24. Káptalani direktórium és útmutató
25. Jézus tanítványai és tanúi ma;
A rendi élet kulcsfontosságú területei
26. „Teljes időt átfogó” piarista iskola

PIARISTA REND GENERÁLISI KONGREGÁCIÓJA

A Szentlélek vezetésével

A 48. egyetemes káptalan dokumentuma

Piarista Rend Magyar Tartománya
Budapest
2022

A fordítás alapjául szolgáló kiadás:
Congregación General de la Orden de las Escuelas Pías:
48° Capítulo General de la Orden de las Escuelas Pías,
Instituto Calasanz de Ciencias de la Educación, Madrid, 2022.
(Colección Cuadernos 65)

FORDÍTOTTA:
Fórizs Judit

A FORDÍTÁST ELLENŐRIZTE:
Tózsér Endre SP

MEGJELENT A PIARISTA REND MAGYAR TARTOMÁNYA FŐNÖKÉNEK
ENGEDÉLYÉVEL.

© Instituto Calasanz de Ciencias de la Educación, Madrid, 2022
© Piarista Rend Magyar Tartománya, Budapest, 2022
Hungarian Translation © Fórizs Judit, 2022

TARTALOM

JÓVÁHAGYÓ HATÁROZAT.....	7
ELŐSZÓ.....	9
1. FŐ TÉMA: Jézus Krisztus központi szerepe.....	13
Központi téma: Járjunk Krisztussal, aki hivatásunk középpontja.....	13
1. Kulcsterület: Piarista lelkiség.....	22
2. Kulcsterület: Közösségi élet.....	25
2. FŐ TÉMA: A Kegyes Iskolák építése.....	27
3. Kulcsterület: Interkulturalitás és inkulturáció.....	30
4. Kulcsterület: Szinodalitás.....	39
5. Kulcsterület: Teljes körű fenntarthatóság.....	46
6. Kulcsterület: Részvétel.....	53
3. FŐ TÉMA: A piarista szerzetes, akire szükségünk van.....	59
7. Kulcsterület: Hivatásgondozás.....	59
8. Kulcsterület: Kezdeti képzés.....	66
9. Kulcsterület: Folyamatos képzés.....	71
4. FŐ TÉMA: Pótolhatatlan szolgálat.....	75
10. Kulcsterület: A szinodális út a fiatalokkal és a Kalazancius Mozgalom.....	75
11. Kulcsterület: A piarista szolgálat identitása a különböző területeken.....	81
A KULCSTERÜLETEK ÖSSZEFOGLALÁSA.....	91
A CSELEKVÉSI IRÁNYOK ÖSSZEFOGLALÁSA.....	93

JÓVÁHAGYÓ HATÁROZAT

Ikt. 080.2022

A KEGYES ISKOLÁK EGÉSZÉNEK KEGYELEM ÉS BÉKE ATYÁNKTÓL, AZ ISTENTŐL!

Kedves Testvéreim és Nővéreim!

A Piarista Rend Generális Kongregációja örömmel és Istennek hálát adva jóváhagyja és közzéteszi *A Szentlélek vezetésével* című káptalani dokumentumot, a Kegyes Iskolák Rendje 48. egyetemes káptalanjának érett és értékes gyümölcsét.

Ez a dokumentum egy hosszú és mélységesen szinodális folyamat eredménye. Több mint egy éven át dolgoztak az egyes témákon mind a káptalani tagok, mind a rend közösségei, s így a szöveg sok szemponttal, kiegészítéssel, pontosítással gazdagodva érkezett a káptalanra.

A káptalani tagok három héten át elmélyülten foglalkoztak vele, és meghatározták, milyen legyen a végleges formája, amelyben most a Kegyes Iskolák egésze elé kerül.

A dokumentum négy *fő témából* [núcleos] áll. Ezek közül az első mindent meghatároz, az összes többi téma tengelye: 1. *Jézus Krisztus központi szerepe* a piarista életben és küldetésben. A másik három fő téma új és inspiráló módon alapvető szempontokat foglal össze számunkra: 2. *a Kegyes Iskolák építése*; 3. *a piarista szerzetes, akire szükségünk van*; és végül 4. *a pótolhatatlan szolgálat*.

Ez a négy fő téma összefoglalja és irányítja a tizenegy *kulcsterületet* [claves de vida]¹, melyeket a 48. egyetemes káptalan a piarista rendnek javasol. Ezeket a kulcsterületeket pedig *cselekvési irányok* [líneas de acción] bontják le részleteikben, melyeket az egyetemes káptalan megfelelőképpen jóváhagyott és priorizált.

Nagyon gazdag anyagról van szó, melyet elmélyülten kell elolvasnunk és feldolgoznunk mind személyesen, mind közösségesleg, hogy megteremje azokat a gyümölcsöket, amelyeket az Úr az ő kegyelméből nekünk ad.

Feladatunk az, hogy a káptalan gazdag tartalmát és javaslatait életre váltsuk. Dolgozzunk ezért, és kérjük az Úr áldását erre az új hatéves időszakra a rend történetében!

Csatlakozzunk a rend imájához: *Jöjj, Szentlélek! Segíts, hogy az életet és a világot Jézus szemével nézzük! Tégy bennünket az Úr alázatos és hűséges tanítványaivá, olyanokká, mint Mária, a mi édesanyánk, és Kalazancius, a mi alapítónk! Segíts, hogy közbenjárásukra befogadjuk rendünk egyetemes káptalanját Isten dicsőségére és felebarátaink javára! Amen.*

Róma, 2022. április 17., Urunk Jézus Krisztus feltámadásának ünnepe.

Testvéri öleléssel:

Carles Gil, Európáért felelős generálisi asszisztens
Julio Alberto Álvarez, Amerikáért felelős generálisi asszisztens
Felicien Mouendji, Afrikáért felelős generálisi asszisztens
Urbán József, Ázsiáért felelős generálisi asszisztens
Pedro Aguado, generális

¹ A spanyol kifejezésben az élet (vida) szó is szerepel, amely a magyar kifejezésből sajnos hiányzik. A claves de vida szó szerint életkulcsot jelent. Tehát olyan kulcsterületekről van szó, amelyek életadóak, életet adnak. A Kegyes Iskolák léte múlik azon, hogy odafigyelünk-e mindezekre a kulcsterületekre és fejlesztjük-e őket. – Tózsér Endre SP.

ELŐSZÓ

„Isten egyházában a Szentlélek vezetésével a szerzetes intézmények a szeretet tökéletességére mint valódi céljukra törekszenek saját szolgálatauk gyakorlásával” (Kal. Konst. 1).

Kalazancius ezelőtt négyszáz évvel mutatta be az egyháznak ezt a szöveget, amellyel Konstitúciója kezdődik. Ma mi, piaristák, akik az egész világról összegyűltünk a mexikói egyetemes káptalanra, a magunkénak valljuk és frissíteni akarjuk szent atyánk megtapasztalását, arra hívja szerzetes és világi testvéreinket, hogy azt alkotóan, bátran és szenvedélyesen éljük meg.

A piarista lét és tennivaló sürget bennünket. A káptalanon valódi közösségi eseményt éltünk át. Szeretnénk megosztani ezt a dokumentum révén, amely javarészt magában foglalja a reményteljes piarista valóságot, melyről elgondolkodtunk és amellyel szembesültünk.

Ebben a kiadványban, melyet kezdedben tartasz, igyekeztünk megfogalmazni, hogy a *Szentlélek vezetésével* milyen meghívást érzünk arra, hogy életünket Jézus Krisztusra összpontosítsuk, elismerve, hogy ő hivatásunk *útja, igazsága és élete*. Ezt a meghívást úgy fogadjuk, mint közösség. Gazdag sokféleséget és mély összetartozást is tapasztalunk, amikor abból az igazságból és szabadságból kiindulva élünk és kapcsolódunk egymáshoz, hogy az Atya szeretete hívott össze bennünket. E szeretet megtapasztalása késztet arra, hogy megosszuk karizmánkat és Kalazanci Szent Józsefet, mint korunkban szükséges értéket, amely megvilágosít és életet ad, különösen a gyerekek, a serdülők és a fiatalok, legfőképpen pedig a szegények között.

Isten egyházában mi, a Kegyes Iskolák, megerősítjük a *szinodalitás* elfogadása révén kapott inspirációt és küldetést. A szinodalitás számunkra nemcsak munkamódszer, hanem a megkülönböztetett megosztott folyamata és az egyházként való élet egyik módja. Megállapítottuk, hogy a rend plurális, és kihívást érzünk arra,

hogyan az *interkulturalitást* az idők jeleként éljük meg. Tisztelünk és értékelünk minden egyes kontextust, amelyben élünk, amit a testvéri életről való tanúságtételünk és az *inkulturáció* iránti elkötelezett akaratunk bizonyít.

Az utóbbi évek pozitívumának tartjuk, hogy a rend néhány kulcsterületéből kiindulva dolgoztunk. Ezek olyan kultúrát hívtak életre, amely azonosít és közösségben éltet bennünket, és lehetővé teszi számunkra, hogy növekedjünk az életünket és küldetésünket jobbá tevő szellemiségben. Az egyetemes káptalan hangsúlyozta karizmánk megosztott megélésének fontosságát. A *részvétel* folyamatai, különösen a *Piarista Rend Testvérisége* olyan növekvő valóságok, amelyeket bátorítanunk, gondoznunk és erősíteniünk kell.

Mind a történelmi helyszíneken, mind az új alapításoknál örömmel szemléltük karizmánk termékenységét és időszerűségét. Jelenléteinket ezért szorgalmasan, a *fenntarthatóság* komoly és nagylelkű dinamizmusával kell gondoznunk: a merészség, a szolidaritás és az egészséges realizmus segíteni fog ezen a területen.

A szerzetes intézmények valódi céljukként a szeretet teljességére törek-szenek. Ez a cél olyan hivatásbeli és képzési folyamatok elindítására készítet bennünket, amelyek megteremtik azt a piaristát, akire világunknak, mindenekelőtt a gyerekeknek és a fiataloknak szüksége van.

A folyamatos képzés direktórium, melyet az utóbbi években dolgoztunk ki, és tartalmazza minden demarkáció hozzájárulását, olyan horizontot tár elénk, amely felé lelkesen haladhatunk. A komoly, felelősségteljes és megosztott szerzetesképzés segíteni fogja küldetés iránti szenvedélyünk megújítását, és lehetővé teszi a másokat hívó tanúságtételt.

A káptalanon megbizonyosodtunk arról, hogy a hivatáskultúra életerőt hoz a rendbe. Arra kaptunk meghívást, hogy támogassuk az új hivatásokat, melyek az Atya irgalmának köszönhető kincsek. Ez ugyanakkor azzal a felelősséggel jár, hogy gondozzuk, gazdagítsuk ezeket a hivatásokat, és adjunk lehetőséget azoknak a folyamatoknak és személyeknek, akik az

elhivatottságot érzőket kísérik. Ebben a jubileumi időszakban felcsendülnek Kalazancius szavai a Konstitúcióból: „Mivel ez az általunk végzett feladat annyira fontos, hogy nagy szeretettel, türelemmel és egyéb erényekkel rendelkező szolgákat igényel, ezért nagyon alaposan meg kell fontolni, kiket szabad felvenni, és kiket kell ebből a szolgálatból kizárni vagy tőle távol tartani” (Kal. Konst. 6).

Saját szolgálatának gyakorlásával – Ebben a történelmi pillanatban, amikor a katolikus nevelést sok országban megkérdőjelezik, azt éljük meg, hogy szolgálatunk pótolhatatlan. Ma Kalazanciusnak, az európai keresztény népiskola megalapítójának az elképzelése a referenciánk ahhoz, hogy jelenléteinkben mindenki számára újraalkossuk az iskolát az istenhit és a tudomány jegyében. Szolgálatunk fejlődése a jelenlegi nehézségek ellenére igen termékeny. Új missziós területek jelennek meg, amelyek gazdagítják és kiegészítik az iskolai valóságot. Arra érzünk meghívást, hogy minden intézményünknel erősítsük meg az identitásunkat, mintegy az egyházhoz és a népnevelés területéhez való hozzájárulásként is.

A nevelés és az evangelizáció melletti döntő kiállítás elvezet bennünket a szükséges innovációhoz és a fiatalok meghallgatásához. A káptalanon részt vevő fiatalok csoportja mutatta számunkra az utat: tanúságtétel az evangéliumi életről, koherencia, kísérés és jelenlét.

A Kegyes Iskolák 48. egyetemes káptalanja jó hír kíván lenni azok számára, akik bekapcsolódnak és részt vesznek a piarista küldetésben, és annak szentelik magukat. De ugyanígy minden gyermek és fiatal számára is, akiket szolgálunk és a jövőben szolgálni fogunk.

Bízva Édesanyánkban, a Szűzanyában, aki rendünk tanítója, támasza és védelmezője, reméljük, hogy sugározni tudjuk karizmánk szenvedélyes megélését a mai világban.

1. FŐ TÉMA

Jézus Krisztus központi szerepe

Központi téma

Járjunk Krisztussal, aki hivatásunk középpontja
Mélyedjünk el piarista lelkiségünkben
és a Krisztusra összpontosító
megszentelt élet növekedési folyamataiban,
hogy hivatásunkat hiánytalanul, kiegyensúlyozottan,
misztikus és prófétai módon éljük meg!

A Kegyes Iskolák 48. egyetemes káptalanja jóváhagyja a jelen *nyilatkozatot*, melyben osztja azt a meggyőződést, hogy a megszentelt életben a lelkiségünkből kiinduló növekedési folyamatok megéléséhez szemlélnünk kell és szemlélni akarjuk a Názáreti Jézus életét. Az ő evangéliumokban elbeszélte tapasztalata az a keret, amelyben részünk lehet a *Krisztusra összpontosító szerzetesség növekedés folyamataiban*, hivatásunk átfogó, kiegyensúlyozott, misztikus és prófétai megélése által.

Jézus nyomában

„Ott-tartózkodásuk alatt elérkezett a szülés ideje. Mária megszülte elsőszülött fiát, bepólyálta és jászolba fektette, mert nem jutott nekik hely a szálláson” (Lk 2,6–7).

1. A szegénység öröme és vállalása – „Isten anyjának szegényei” vagyunk, és örömet sugárzunk, amikor csatlakozunk anyánk Magnificatjához, mivel igazi gyermekeinek érezzük magunkat. Szerezzük vissza életünk egyszerűségét, ami meglátszik azokon a helyeken, ahol a házaink vannak, egyszerű életmódunk és szigorú életszemléletünk segíti fiúi érzésünket. A szegények választásánál többre, kicsiségre vagyunk hivatva. Olyanoknak kell lennünk, akik azonosulni tudnak a kicsinyekkel, akik szegények

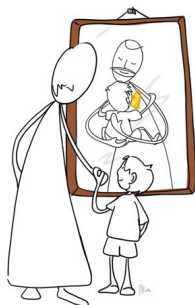
a szegényekkel, különösen azáltal, hogy leereszkedünk a gyerekekhez, akik továbbra is szólítanak és össze akarnak gyűjteni bennünket. A szegénység megélése a rászorulóknak közötti hatékony jelenlét dinamikáját generálja, megköveteli részünkről az élet megóvását és védelmét annak kezdetétől a végéig, és közös otthonunk gondozását a környezettel kapcsolatos konkrét kezdeményezések és az erőforrások szolidáris felhasználása révén. (Vö. Konst. 19, 64, 66, 67, 75.)



* * *

„Simeon megáldotta őket, és így szólt anyjához, Máriához: »Íme, ő sokak romlására és sokak feltámadására lesz Izraelben, jel lesz, amelynek ellene mondanak – a te lelkedet is tör járja át –, hogy kiderüljenek sok szív titkos gondolatai.« Miután így eleget tettek az Úr törvényének, lementek galileai városukba, Názáretbe. A gyermek pedig nőtt és erősödött, bölcsesség töltötte be, és az Isten kegyelme volt rajta” (Lk 2,34–35.39–40).

2. Élet-tanúságtétel és folyamatos képzés – A saját élet tanúsága a leghatékonyabb evangelizáló dinamizmus. Arra vagyunk hivatva, hogy mind személyünkben, mind közösségünkben „jelek” legyünk, és hogy ige és élet egyesítésével evangéliumi tekintélyre tegyünk szert. Tettek, szavak és intézmények hitelesítenek bennünket, bár bizonyos társadalmi kényelmetlenséggel járnak: hivatásunk prófétai dimenziójának szavaink és tetteink evangéliumi bátorságában kell megnyilvánulnia. Önmagunk és mások iránti együttérzésünk Jézus stílusában hozzásegít, hogy koherensen éljünk. A különböző személyes dimenziók céltudatos képzése abban segít, hogy szent alapítónk képére növekedjünk a feddhetetlenség és a bölcsesség (életszentség) útján, letisztultabb képet mutatva Krisztusról. (Vö. Konst. 22, 89.)



* * *

„»Fiam! Miért tetted ezt velünk? Íme, apád és én bánkódva kerestünk téged.« Ő pedig ezt felelte nekik: »Miért kerestetek engem? Nem tudtátok, hogy nekem az én Atyám dolgaiban kell lennem?« De ők nem értették meg, amit nekik mondott. Akkor hazatért velük. Elment Názaretbe, és engedelmeskedett nekik. Anyja megőrizte szívében mindezeket a szavakat. Jézus pedig növekedett bölcsességben, korban és kedvességben Isten és az emberek előtt” (Lk 2,48–52).

3. Megkülönböztetés és önismeret – Mindkét tapasztalat életmód, amely nyitott a bennünk, a történetünkben és a valóságban jelenlévő Istenre. A megkülönböztetés dinamizmusának megélése azt jelenti, hogy életünk nyitott a Szentlélekre. A személyes és közösségi kísérés, a valóság hívő olvasata, a közösséggel egyeztetett döntések, és az Isten igéjéhez és a szentségekhez való közelség a növekedés legjobb útjai számunkra. Alapítónk írásainak tanulmányozása és a vele való lelki empátia meghatározó segítséget nyújtanak. (Vö. Konst. 42, 77, 121.)



* * *

„Izajás próféta könyvét adták neki oda. Szétbontotta a tekercset, épp azon a helyen, ahol ez volt írva: »Az Úr Lelke van rajtam, azért kent fel engem, hogy örömhírt vigyek a szegényeknek. Elküldött, hogy hirdessem a foglyoknak a szabadulást, a vakoknak a látást, hogy szabadon bocsássam az elnyomottakat, és hirdessem az Úr kegyelmének esztendéjét.« Összetekerte az Írást, átadta a szolgának, és leült. A zsinagógában minden szem rá szegeződött. S elkezdte beszédét: »Ma beteljesedett az Írás, melyet az imént hallottatok«” (Lk 4,17–21)

4. Megszentelve a küldetésre és a saját szolgálatra – Megszentelt életünket és annak minden dimenzióját abból a piarista küldetésből éljük, amelyre meghívást kaptunk: hogy hirdessük az evangéliumot a kicsinyeknek. Saját környezetünkben magának Krisztusnak vagyunk az emlékezete. A fogadalmak megélése

készségessé, egységessé és másokra összpontosítótá tesz bennünket; az ingyenességről teszünk tanúságot, elfogadva a kegyelem logikáját, talentumainkat szolgálatunk javára bontakoztatjuk ki: a gyermekek és fiatalok, leginkább a különböző szegénységekben lévő evangelizálása, (a tudatlanságból, a bűnből) felszabadító nevelés révén, hogy kiváltsuk a személy és a társadalom átalakulását. Az újszerűség, amellyel a küldetéssel szembenézünk, és az ügyesség abban, hogy mindenkit az adományai szerint helyezünk el, boldog életet tesz lehetővé számunkra. (Vö. Konst. 2, 3, 7, 18, 85, 90.)



* * *

„Amikor befejezte beszédét, ezt mondta Simonnak: »Evezz a mélyre, és vessétek ki hálótokat a halfogáshoz!« Simon ezt felelte neki: »Mester! Egész éjszaka fáradoztunk, és semmit sem fogtunk. A te szavadra azonban kivetem a hálót.« [...] A nagy halfogás miatt, amelyben részük volt, félelem fogta el őt és mindazokat, akik vele voltak, hasonlóképpen Jakabot és Jánost is, Zebedeus fiait, akik Simon társai voltak. Jézus pedig így szólt Simonhoz: »Ne félj! Ezentúl már emberek halászja leszel.« Erre kivonták a hajókat a partra, és mindenüket elhagyva követték őt» (Lk 5,4–5.10–11).

5. Megújítjuk küldetésünket és megújítjuk a meghívásunkra

adott választ – Jézus arra hív bennünket, hogy „szavára” – fáradságot és terveink logikáját félretéve – továbbra is vessük ki a hálót. A megújított küldetés szükségszerűen arra készítet bennünket, hogy lépünk ki, és népesítsük be karizmánkkal a lét perifériáit; hivatásunk felfrissítésével újítsuk meg válaszukat. Újra fel kell fedoznünk küldetésünk személyes és közösségi megújításának lehetőségeit, figyelmet szentelve a (generációk közötti, kultúrák közötti, „hivatások közötti”, kis létszámú...) közösségek új

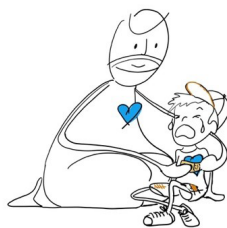


valóságára és az új személyes valóságra (az idősek vagy a fiatalok nagy száma, befejezetlen képzési folyamatok, hivatásbeli törekvések...). (Vö. Konst. 103.)

* * *

„Mikor a város kapujához közeledett, íme, egy halottat vittek ki, egy özvegyasszony egyetlen fiát, és a város sok lakosa kísérette. Amikor meglátta őt az Úr, megesett rajta a szíve, és ezt mondta neki: »Ne sírj!« Majd odament, és megérintette a hordágyat. Erre azok, akik vitték, megálltak. Ezt mondta: »Ifjú! Mondom neked: kelj föl!« A halott pedig felült, és beszélni kezdett. Ekkor átadta őt anyjának” (Lk 7,12–15)

6. Irgalmasságot gyakorlunk és előmozdítjuk a gyermekek/fiatalok egészségét – Megszenteltségünknek gyógyító dimenziója van. Isten kegyelme választott ki bennünket, hogy a kegyelem eszközei legyünk. Minél több csatornát biztosítunk az irgalmasság kifejezésére és megélésére, annál inkább gyökeret ver és növekszik megszenteltségünk. Ennek az irgalomnak a kifejezésére vagyunk hivatva – elsősorban saját házunkban, közösségbeli testvéreinkkel – kreatívan megélve nap mint nap. Hasonlóképpen,



a második célcsoport azok a gyerekek, serdülők és fiatalok, akiket szolgálunk. A szavakkal, tettekkel és imádsággal kifejezett közelség és együttérzés azt eredményezi, hogy miközben bennünk a halál munkálkodik, a többiekben növekszik az élet. (Vö. Konst. 18, 26, 28, 93.)

* * *

„Történt azután, hogy bejárta a városokat és a falvakat, prédikálta és hirdette Isten országának evangéliumát. Vele volt a tizenkettő, és néhány asszony, akiket meggyógyított a gonosz lelkektől és a betegségekben: Mária, akit Magdolnának hívnak, akiből hét ördög ment ki, és Johanna, Kúzának, Heródes helytartójának a felesége, valamint Zsuzsanna, és sokan mások, akik segítették őt vagyonukból” (Lk 8,1–3).

7. Mi, szerzetes és világi piaristák – Felfedeztük, hogy a karizmánk Isten népéé, ezért éljük meg, hogy a mellettünk lévő világiak részvétele és tapasztalata gazdagítja és erősíti megszentelt életünket. A két hivatás közötti találkozás, életmegosztás, lelkiesség és küldetés elősegítése az idők jele, melyet a kölcsönös gazdagodás megkönnyítése érdekében meg kell fontolnunk, gondoznunk és ösztönöznünk kell, lehetővé téve a karizmáról és a testvéri figyelmeztetésről való okos tanúságtételt. Közösségeink így megnyílnak a találkozásra és a testvéri megosztásra mindazokkal, akik közelednek karizmánkhoz, és azt megjelenítik a piarista keresztény közösségben. A Piarista Rend Testvérisége e kommunió megélésének kiemelt tere. (Vö. Konst. 29, 36, 94.)



* * *

„Péter ezt mondta Jézusnak: »Mester! Jó nekünk itt lenni! Hadd csináljunk három sátrat: neked egyet, Mózesnek egyet és Illésnek egyet!« Nem tudta ugyanis, hogy mit mond. Amíg ezeket mondta, felhő szállt le, és elborította őket. Amint a felhőbe jutottak, félelem fogta el őket. A felhőből szózat hallatszott: »Ez az én választott Fiam, őt hallgassátok!«” (Lk 9,33b–35).



8. Misztika és szemlélődés – Megszenteltnek lenni azt jelenti, hogy egy szerető kiválasztás által meghívást kaptunk arra, hogy megjelenítsük Isten egy vonását. Keresztségünk hozzákapsol Isten szeretetének megtapasztalásához, aki minden tettünk forrása és célja. Ezt a tapasztalatot növeljük és erősítjük bensőséges és személyes kapcsolatot ápolva Istennel az imádságban, annak mediációiban (szegények, testvérek, egyház-közösség, szentségek, a hatalom szolgálatát gyakorlók...) és az Ige magvaival teli világ szemlélődő megfigyelésével. Isten szavának naponkénti hallgatása és

befogadása (az életben és az írásban) misztikus értelemmel ruházza fel cselekvésünket, mellyel Isten szeretetét aktualizáljuk az egész teremtett világban. (Vö. Konst. 16, 40, 42, 48.)

* * *

„Gyerekeket vittek hozzá, hogy tegye rájuk a kezét. Amikor a tanítványok észrevették, elutasították őket. Jézus azonban odahívta őket. »Hagyjátok – mondta –, hadd jöjjenek hozzám a kicsinyek, ne akadályozzátok őket, mert ilyeneké az Isten országa. Bizony mondom nektek, hogy aki Isten országát nem úgy fogadja, mint a gyermek, az nem jut be oda«” (Lk 18,15–17).

9. Áldás és lelki gyermekség – Megszentelt életünket áldás övezi: szavainkkal és tetteinkkel jót mondunk Istenről, és áldásából azok is részesülnek, akik kapcsolatban vannak velünk. Nemcsak osztjuk az áldást, hanem a lelki életben való „kicsiségünk” folytán annak fogadói is vagyunk. Ezért üdvözöljük szent atyánknak, Kalazanciusnak azt a javaslatát, hogy legyünk olyanok, mint a kétéves gyermek, aki két lépést sem tud megtenni botladozás nélkül (912. levél, 1628. augusztus 4.). A kicsinyeket imában kísérjük, lehajolunk hozzájuk, hogy világítsunk nekik, a kicsik tapasztalatához téve hasonlónak imádságunkat. Utunknak továbbra is ők a lámpaszlopai. (Vö. Konst. 18, 19.)



* * *

„Imádkozzatok, nehogy kísértésbe esetek!” Aztán odébbment, úgy egy kőhajításnyira, és térdre borulva imádkozott: „Atyám, ha akarod, kerüljön el ez a kehely! De ne az én akaratom teljesüljön, hanem a tied!” (Lk 22, 40b–42)

10. A valóság és Isten akarata – Úgy fogadjuk a valóságot, mint ami Isten kezéből származik, ezért elmélkedésünk állandó tárgyává tesszük Urunk szenvedését, türelmesen kérve tőle azt a kegyelmet, hogy reménységgel éljünk meg mindent, ami bekövetkezik. Húsvét misztériuma az az esemény, amely alapján a

világunkat értelmezzük. Húségesek vagyunk a személyes és a közösségi megkülönböztetéshez, hogy a jövő reménységének szolgálóivá váljunk, és megnyílunk minden ember, tapasztalat és valóság felé, amely tisztább képet adhat Isten akaratáról. (Vö. Konst. 24, 41, 42, 77.)



* * *

„Maradj velünk, mert esteledik, és a nap már lemenőben van.” Betért hát, és velük maradt. Amikor az asztalhoz ültek, kezébe vette a kenyeret, megáldotta, megtörte s odanyújtotta nekik. Ekkor megnyílt a szemük s felismerték. De eltűnt a szemük elől. „Hát nem lángolt a szívünk – mondták –, amikor beszélt az úton és kifejtette az Írásokat?” (Lk 24, 29-32.)

11. Eucharisztia és életstílus – Életünk a húsvéti misztériumból táplálkozik, melyet naponta jelenvalóvá teszünk az eucharisztiaiban. Szertartásaink nyiztottak mindazok számára, akik táplálkozni szeretnének, lehetővé téve, amennyire lehetséges, a tár-



sak, családok és diákok részvételét, velük élve meg azokat, vagy papként szolgálva a ránk bízott embereket. Az eucharisztia ünneplése számunkra életprogram: megéljük mindennapi életünkben azt, amit a szertartásban ünneplünk: befogadás, megbocsátás, az ige hallgatása, adományaink felajánlása, átadott élet, hálaadás és missziós küldetés. Így törekszünk, elhatárolódva minden klerikalizmustól, a Jó Pásztor tapasztalatának megélésére. (Vö. Konst. 27, 28, 46.)

* * *

„Mindannyian egy szívvel, egy lélekkel állhatatosan imádkoztak az aszszonyokkal, Máriával, Jézus anyjával és testvéreivel együtt” (ApCsel 1,14).

12. Testvéri élet és a Szűzanya – A piarista testvériséget azzal tesszük láthatóvá, hogy szívesen fogadjuk a Konstitúciónkban javasolt életmódot. Az egyetemes és tartományi káptalanok javaslatainak elfogadásával a mai korhoz igazítjuk, ily módon építjük a Kegyes Iskolákat, és növekszünk rendi mentalitásban. Testvéri életünket a demarkáció többi közösségének befogadásával, szeretetével, a hozzájuk való közelségünkkel gyarapítjuk; kifejezzük a Piarista Rend Testvériségének közöségeivel egyesült helyi közösség tanúságtételével, és kapcsolódva a Szent Szűzhöz, rendünk oltalmazójához és védelmezőjéhez, egy testnek érezzük magunkat. (Vö. Konst. 25, 36, 76.)



* * *

Ha Jézus nyomában követjük ezt a programot, jönni fognak hozzánk fiatalok, akik mélységesen vágnak az örök életre (Lk 18,18), s ez lesz a mi alkalmunk, hogy hívjuk őket, „jöjj, és lásd”. A fiatalok és a szerzetesek közötti kölcsönös közeledés sokukban fel fogja ébreszteni a vágyat annak megélésére, amit bennünk felfedeznek. Az új nemzedékekre nyitottan haladunk a „piaristák új pünkösdjé” felé, hogy megteremtse bennünk a szükséges közösséget annak érdekében, hogy a piarista küldetést erősen, minden jellegű félelmet és akadályt leküzdve vigyük tovább a világban.



1. Kulcsterület

Piarista lelkiiség

Mélyedjünk el saját lelkiiségünk megélésében,
felhasználva a legjelentősebb célravezető eszközöket!

Piarista identitásunk megélése alapító szent atyánk, Kalazanci Szent József mély és szeretetteljes ismeretétől függ. Már a családi fészek megadta számára azt a mintát, amely egész életére meghatározta lelki és emberi szilárdságát. Bensőséges kapcsolatba került Istennel, és oly meggazdagodva került ki, hogy az őt és intézményét ért súlyos megpróbáltatások közepette is szilárdan meg tudott maradni a hitben és a reményben. Az ő lelki tapasztalata mennyire lényeges ma a piaristák számára?

Lelkiiségünket egyértelmű ismérvekkel kell megközelítenünk:

- a) Lelkiiségünket az életszentség útjának, a növekedés, az integráció és a tanúságtétel folyamatának, a reményteljes jövő biztosítékának tekintjük.
- b) Ápoljuk az imádság lelkületét életünk és szolgálatunk mindennapjaiban.
- c) A szinodalitásra támaszkodunk, amivel együtt jár a közösségi szellem és a testvérek figyelmes meghallgatása, hogy befogadjuk a Szentlélek ajándékait.
- d) *Koherens projektekkal, az egyház és a mai világ szükségleteinek megfelelő élet- és cselekvési irányokkal élünk.*
- e) Nagyráértékeljük a férfiak és nők közötti közösséget és szolidaritást.
- f) Megosztott lelkiiség a Piarista Rend Testvériségével és mindazokkal a világi férfiakkal és nőkkel, akik elhivatottságot éreznek, hogy részesedjenek ebben a karizmatikus valóságban.
- g) Ez a lelkiiség prófétának hívja a piaristát azokba a környezetekbe, ahol a fiúk és a lányok szenvednek.
- h) Olyan lelkiiség, amely egy átfogó ökológia alapján megbecsüli, tiszteli, és megtanítja tisztelni és óvni a természetet.

Kalazanci Szent Józsefnél a „kenózis” folyamatát látjuk. Önmagát kiüresítve követte a Megfeszített Mestert az alázat és a szegénység útján, hogy megteljen Isten és a felebarát iránti szeretettel és önátadással. A „kenózis” az interkulturalitás helyzetére alkalmazva megmutatja, hogy egy más kultúrából való személy befogadásához ugyanazt a folyamatot kell követnünk, amelyet Jézus követett megtestesülésével.

A Kegyes Iskolák új környezetekben hogyan tehetjük még gazdagítóbbá és még alkotóbbá Kalazancius lelki tapasztalatát? Lelkiségünk következő jegyeiben kell elmélyülnünk:

- a) *Krisztus-központú* lelkiség, amely különös hangsúlyt fektet Jézus kínszenvedésére és halálára, mindannyiunk iránti szeretetének és önátadásának legnagyobb kifejezésére, hiszen irántunk való szeretete ott nyilvánul meg a legnagyobb intenzitással.
- b) *A Lélek indításaira odafigyelő, tanulékony* lelkiség.
- c) *Isten igéjét meghalló* lelkiség, ez az ige pedig a Szentírásban, a liturgián, a valóságra és a személyes elmélkedésen és reflexión keresztül jut el hozzánk, mindig odafigyelve az idők jeleire.
- d) *A szolgálat* lelkisége, amely leereszkedik, hogy életre hívja a gyerekeket és a fiatalokat, és onnan épít közösséget.
- e) *A testvérekkel és a társadalommal való közösség* lelkisége.
- f) *Szentségi* lelkiség, amely nagyra értékeli az eucharisziát és a kiengesztelődés szentségét, melyek az Úr ajándékai egyházának.
- g) *Máriás* lelkiség, amely Máriát Jézus nevelőjeként és tanítványaként is szemléli.
- h) *Az egyház evangelizáló küldetéséhez kapcsolódó egyházas* lelkiség.
- i) *Olyan lelkiség, amelyben az imádság és az imádságos lelkület* lényegi része a piarista életének.
- j) *Az élethez kapcsolódó, a küldetésben megtestesülő és az evangéliumban gyökerező* lelkiség.
- k) *Olyan lelkiség, amely ápolja a pedagógusi erényeket:* a szeretetet, a türelmet, a gyengéd és tiszteletteljes bánásmódot, annak alázatát, aki tudja, hogy a legkisebbeket szolgálja.

- l) Önismeretből táplálkozó és a közösségi élettel gazdagodó *dinamikus lelkiség*.
- m) A *küldetést fenntartó* ugyanakkor a küldetés által gazdagodó lelkiség.

A Kegyes Iskolák új élettel való megtöltése a szerzetesek és a világiak piarista lelkiségben való folyamatos képzésén keresztül fog megvalósulni. Egy dolog világos: a piaristák számára küldetésük gyakorlásához alapvető fontosságú lelkiségünk megfelelő ismerete.

Kalazancius követőiként el kell mélyednünk a piarista lelkiség jelentésében; le kell tennünk a voksunkat a valóságosan megélt piarista lelkiség mellett, ami egyúttal a jó pedagógia és hivatáspasztoráció feltétele is; meg kell ismertetnünk szent alapítónk életét és el kell mélyednünk az eredeti forrásokban; újjá kell élesztenünk a közösségi ima és a közösségben való elmélkedés tapasztalatát; örömteli lelkiséget kell megélnünk a gyerekek között, amely felébreszti bennük a vágyat, hogy piaristák legyenek, Isten nagyobb dicsőségére és felebarátaik javára.

Cselekvési irányok

1. Vegyük igénybe a lelki kísérést, hogy saját életünkben jobban megértsük Isten akaratát, és jobban megismerjük önmagunkat.
2. Dolgozzunk azokon a folyamatokon, amelyek megkönynyítik és gazdagítják az egyéni és a közösségi imát.
3. Dolgozzunk önmagunkon azáltal, hogy találkozunk a gyerekekkel és a fiatalokkal, lehetőleg a szegényekkel.
4. Éljük meg Kalazancius Szentháromság-tapasztalatát, összpontosítsunk Jézus Krisztusra, figyeljünk a Szentlélek indításaira, és nagy egyházas érzékkel éljünk.
5. Éljük meg lelkiségünk máriás dimenzióját.
6. Ápoljuk a liturgiáknak és a szentségeknek a megélését.
7. Lelkiségünknek adjunk konkrét formát a rend terjesztésének és megszilárdításának folyamatában.

2. Kulcsterület

Közösségi élet

Újítsuk meg közösségi életünket,
különösen figyelve a Konstitúcióban hangsúlyozott
szempontokra!

„A hit közösségébe az a szeretet gyűjtött egybe minket, amelyet az Atya ébresztett bennünk, valamint a közös piarista hivatás. Azt az életformát követjük, amelyet Krisztus élt tanítványaival, és amelyet az ősegyház Máriával együtt követett. Így valamilyen Istentől jövő ország reményének és az emberek testvéri egységének szolgálóivá válunk.” (Konst. 25)

Mi, piaristák ma, az alapító karizma szerint Krisztus szeretetétől vezérelve, családként élünk. Krisztusnak és tanítványainak, valamint az ősegyháznak és Máriának az életstílusát követve a testvériség tanúi vagyunk egy széttöredezett világban. Megszenteltségünket közösségi életünk teszi láthatóvá és kézzelfoghatóvá: testvéreinket nagyon szeretjük, mindent megosztunk, és összegyűlünk, hogy felismerjük Isten akaratát.

Szenvedéllyel és örömmel megélt küldetésünk gazdagítja és megújítja a közösségi életet. Testvéri életünk ugyanígy megerősíti és gyümölcsözővé teszi szolgálatunkat a gyermekek és fiatalok között. Egészséges közösségi környezetben növekszik és erősödik a piarista lét és cselekvés. A magunk elé tűzött cselekvési irányok e közösségi valóság bátorításához igyekeznek segítséget nyújtani.

Cselekvési irányok

1. Különösen dolgozzunk néhány, a közösségi életünk megújítása szempontjából sürgető szemponton. Ezek a következők:
 - a közösségek legyenek befogadásra kész, nyílt közösségek;
 - a közösségek legyenek az ima iskolái;

- a közösségek legyenek elkötelezettek a szerzetesekből és világiakból álló új piarista alany megalkotása iránt;
 - a közösségek gondozzák és kísérik minden szerzetes és világi piarista hivatásbeli folyamatát.
2. Újból erősítésük meg a közösségi eucharisztia központi szerepét; továbbá az előkészített és megosztott közösségi összejöveteleket. Dolgoznunk kell azon, hogy az általunk bejárni kívánt szinodális úton minden közösség szerezz vissza ezt a dinamikát.
 3. Segítsük a helyi előjáró lelkipásztori vezetői szerepét küldetésében és minden egyes szerzetes kísérésében.
 4. Kövessük az Urat közösségben mint a hit, a hivatás, az élet és a küldetés megosztásának helyében.
 5. Segítsük elő a három projekt - személyes (meghívás a piarista létre), közösségi és jelenléti - integrálását.
 6. Segítsük minden közösség életmódját oly módon, hogy mindegyikben valóságosak legyenek a megélni kívánt alapértékek (kísérés, megosztott élet és hit, közösségi összejövetelek stb.).
 7. Haladjunk a felé, hogy „közösségvállaló közösségek” legyünk, melyekben a különböző helyzeteket megélő piaristák új és kreatív módokon oszthatják meg életüket és hivatásukat.

2. FŐ TÉMA

A Kegyes Iskolák építése

Rendünk és a Kegyes Iskolák egésze mélyreható változások és átalakulások kontextusában él és jár, amelyek az idők jeleinek finom és figyelmes megkülönböztetésére köteleznek bennünket. A Kegyes Iskolák építése megköveteli, hogy különös figyelmet fordítsunk a „*piarista kultúránkban*”, folyamatainkban és utunkban bekövetkező változásokra. E célból jó lenne megkülönböztetni, hogy melyek a fő folyamatainak annak az átalakulásnak, amit átélünk. Példaként, a teljesség igénye nélkül, a 48. egyetemes káptalan figyelmet szentelt közülük néhányra. Fontos ezeket számba vennünk, ha valóban hozzá akarunk járulni a *karizmához és a valósághoz hű Kegyes Iskolák építésének dinamizmusához*.

Földrajzi és kulturális változásunk

Kétségtelen, hogy gyors változási folyamaton megyünk keresztül, amely minden szempontból és minden szinten számos következménnyel jár. A rend gyorsan növekszik Afrikában és Ázsiában, a fenntartás folyamatát éli meg Amerikában, és csökken Európában. Ennek a súlyponteltolódásnak különböző következményei vannak; nő az interkulturalitás, változnak a nyelvek, amelyeken kommunikálunk, új missziós távlatok nyílnak meg, új módokat keresünk a rend intézményeinek fenntartására. Minden helyen sajátos kihívásokkal találjuk szemben magunkat, amelyek meghatározott stratégiákat igényelnek.

Néhány közülük különösen egyértelműen merül fel: valamenyny földrészen fokozni kell a Kegyes Iskolák valódi életének megismerttetését; mélyen és rendszeresen el kell gondolkodni az interkulturalitásról világunkban, egyházunkban és rendünkben; elő kell segíteni a fiatalok misszionáriusi tapasztalatát a kezdeti képzés során; biztosítani kell a megfelelő közös piarista identitást minden demarkációban, különösen az új keletűeknél.

A világiakkal megosztott út

A folyamat nagyon gazdag és kreatív. Világos számunkra, hogy a szerzetesek és világiak közötti megfelelő és rendezett kapcsolat mint intézményes út nem valami választható dolog, hanem a Kegyes Iskolák világos és egyértelmű állásfoglalása, amelyet megerősített a 47. egyetemes káptalan által elfogadott direktórium a részvételtől.

Felmerül néhány különösen jelentős lehetőség. Közülük kettőt említünk: előrelépés a piarista jelenlét modelljének megvalósításában, mivel a részvétel szempontjából ez az egyik legjobb stratégia intézményi kultúránk megújítására, valamint a jelenléti modellnek megfelelő piarista keresztény közösségek létrehozásának ösztönzése.

Személyek és közösségek kísérésének kultúrája

A 48. egyetemes káptalan igen egyértelműen és határozottan kiállt a minden kor- és életciklusra vonatkozó kíséresi folyamatok megerősítése mellett, különösen is hangsúlyozva a fiatal felnőtt szerzetesek kísérését. Ebben az értelemben kiváltképpen fontos szerzetesközösségeink házfőnökeinek képzése, kiemelve a rendtársaiknak nyújtott szolgálatuk eme dimenzióját.

Projektkultúra

Előre kell haladni minden demarkáció piarista jelenléti projektjeinek kidolgozásában, és azokból kiindulva a missziós csapatok és közösségek projektjei fokozatosan megteremtik a közös felelősségvállalás nagyobb dinamikáját a Kegyes Iskolákhoz kapcsolódó összes személy és közösség között.

A szegénység megélése és a szegények választása

Piarista hivatásunk „Isten anyja szegényeiként” való megélése meghatározta történetünket és választásainkat. A legújabbakat is, amikor új utakat és tevékenységeket kezdünk el. Tudatában vagyunk annak, hogy ez az orientáció alapvető fontosságú demarkációink növekedésének és megerősítésének folyamatában, és azokban a társadalmakban, ahol jelen vagyunk, értékes evangelizáló tanúságtétel. Szeretnénk megerősíteni ezt a választást, úgy érezni, hogy eszközei és főszereplői vagyunk az igazságosság és a béke felé vezető társadalmi változásnak, amely rendi kultúránk kulcsfontosságú prioritása.

Hálózatban végzett munka és a kommunikáció

Ezek központi szempontjai átalakulási folyamatunknak. Ezért szeretnénk elősegíteni, hogy valamennyi piarista kapcsolatot és hálózat integrálódjon a rend és a Kegyes Iskolák egészének nagy hálózatába: plébániák hálózata, Kalazancius Mozgalom, ITA-KA-Escolapios és más hálózatok, amelyeket a demarkációk hozzá tudnak adni.

Kalazancius állandó újdonsága

Kalazancius folyamatos újraolvasására törekszünk annak érdekében, hogy segítsen alakjának, választásainak és karizmájának új víziója felé haladnunk, és hogy jobban felfedezhessük, mire vagyunk hivatva ma. Szeretnénk úgy megismertetni Kalazanciusot, mint a társadalom és az egyház nevelésén keresztül történő átalakításának nagy előmozdítóját.

A rend 48. egyetemes káptalanja a „Kegyes Iskolák építéséről” szóló reflexió keretében négy nagy kulcsterülettel foglalkozott, ezek a következők: *Interkulturalitás és inkulturáció; szinodalitás; teljes körű fenntarthatóság és részvétel.*

3. Kulcsterület

Interkulturalitás és inkulturáció

Határozottan haladjunk tovább
a kilépő, interkulturális és misszionárius Kegyes Iskolák
dinamikájában!

Az interkulturalitás és az inkulturáció két egyidejű dinamizmus, amely az evangélium hirdetésének feladatával mély kihívás elé állítja az egyházat és a rendet. Reflexiónk néhány alapvető szempont megfogalmazására törekszik, amelyek segíthetnek megértenünk, hogy mi, a Kegyes Iskolák tagjai hogyan tudunk személyesen és közösségi szinten válaszolni ezekre a kihívásokra.

A jelen dokumentumban elfogadott megközelítésre az a meggyőződés jellemző, hogy az interkulturalitás *teológiai* szempontból (vagy „teológáisan”) fontos dolog. Más szóval, olyan valamivel állunk szemben, ami a hitből kiindulva úgy kapcsol össze bennünket az étellel, a valósággal, a történelemmel, másokkal, hogy kulturálisan gazdagítónak válik és táplálja ugyanezt a hitet.

Az interkulturalitásnak az evangélium inkulturációjával való összekapcsolása önmagában egy olyan értelmezési aktus, amely kifejezi és megerősíti az interkulturalitásról mint teológiai jelentőségű dinamizmusról alkotott elképzelésünket. Más szóval, az alapvető üzenet, amelyet ez a dokumentum közvetíteni kíván, az, hogy az interkulturalitás a Kegyes Iskolákat ennek a ténynek a teológiai megértésére hívja, ami elkerülhetetlenül megújult önértelmezéshez vezet.

Ha egyszer érzékeljük az interkulturalitás teológiai jelentőségét, nem tehetünk mást, mint hogy új módon gondolkodunk el azon, amit Kalazancius megélt és kiváltott. Ez karizmánk újraolvasása. Mi, piaristák karizmánk újraolvasására vagyunk hivatottak.

Az interkulturalitás és az inkulturáció szoros kapcsolata

Az interkulturalitás teológiai fontosságának megértése azt jelenti, hogy áldásnak tekintjük a sokféleséget, megtanuljuk elfogadni az esetlegességet és a meghatározatlanságot, és elfogadjuk a meghívást arra, hogy szövetségeket kössünk és a megtestesülés útján járjunk.

Az interkulturalitás és az inkulturáció valamiféle összekapcsolásának a gondolata megjelent már a II. vatikáni zsinatot követő vitákban is, melyek olyan kifejezések megfelelő használatáról folytak, mint az akkulturáció, a kultúrák evangelizációja, az evangélium megtestesítése az őshonos kultúrákban, az inkulturáció vagy az interkulturalitás.

Lényeges dologként merült fel, hogy az evangélium hirdetése során bekövetkező események leírására az „inkulturáció” helyett célszerűbb az „interkulturalitás” szót használni, hozzátéve, hogy az interkulturalitás a kereszténység eredeti formájára jellemző. Kalazanciust vizsgálva ugyanezekre a teológiai jelentőségű következtetésekre juthatunk az interkulturalitás és az inkulturáció kapcsolatáról és megértésükről. Kalazancius azzal, hogy megnyílt a szegények és a gyermekek valósága felé – és ugyancsak folyamatosan megnyíló intézményt, közösséget hozott létre – olyan dinamizmusba helyezte életét, amelyet ma az interkulturalitás és az inkulturáció kettős útjaként ismerhetünk fel.

Az interkulturalitás teológiai fontosságának

piarista olvasata

Az inkulturáció logikájában az interkulturalitást kenőzisként kell értenünk és megélnünk. Ily módon több mint multikulturalizmus, hiszen az érintettek és a kultúrák, valamint azok különbözőségei maximális jelentőségre tesznek szert, teológiailag (vagy „teológián”) relevánssá válnak.

Az interkulturalitás véget nem érő folyamat, mert ebből a teológiai szempontból az általa követett cél eszkatologikus. Mint olyan, nemcsak elérhetetlen, hanem ami még fontosabb, olyan horizontot kínál, amely értelmet ad az interkulturalitás kulturális projektjének.

Az interkulturális élet – vagy az interkulturálisan élő ember – elfogadja, hogy csupán egy út áll nyitva: az idő és a történelem útja. A történelem elfogadása magában foglalja az esetlegességek és a különbözőségek elfogadását, a nemzedékek közötti különbségeket is beleértve. Nekünk piaristáknak fontos látnunk, hogy az interkulturalitás azt a feladatot állítja eléink, hogy a következő nemzedéknek nyitott kultúrát adjunk át, olyan hagyományt, amely teremtő erő, olyan életmódot, amely teret nyit a különböző, az új, a „másik”, vagyis az új nemzedékek számára.

Ezen a horizonton az interkulturalitás megélésének nehézségei elfogadhatóvá válnak, mert értelmet nyernek. Közéjük tartozik az az alapvető nehézség, amely a feladat velejárója, vagyis annak az illúzióknak a leküzdése, hogy a másik megértése könnyű. Veszélyes ez az illúzió, mert akaratlanul integrizmushoz vezethet. Ha valóban interkulturálisan akarunk élni, sohasem fog eltűnni a másság elismerése. Ennek a felismerésnek fontos területe intézményeink nyilvános vagy közösségi jellegének a megőrzése, valamint az az erőfeszítés, hogy ne fundamentalista rendszereket vagy szervezeteket építsünk, hanem nyitottak legyünk mások és a világ felé.

Arra vagyunk hivatva, hogy ebből a teológiai felfogásból kiindulva törekedjünk az interkulturalitásra, és végezzük el a valóság vagy az emberi kultúra „misztikus olvasását”, de oly módon, hogy az ne váljon történelmietlenné: miközben megtapasztaljuk a természet és a kegyelem közötti bensőséges kapcsolatot, arra vagyunk hivatva, hogy lépésről lépésre, türelmesen, Istenben bízva, időfolyamatokat teremtve és nem tereket hódítva járjunk a földön. Ily módon megszabadulunk attól a téveszmétől, hogy ez a folyamat tőlünk függ, ugyanakkor nem szüntetjük meg a feszültségeket és aggodalmakat, amelyek szükségesek ahhoz, hogy testvéreinkkel és nővéreinkkel közösségre lépjünk, és mellettük elköteleződjünk.

A kegyelem és a természet, vagy kalazanciusi kifejezéssel a Lélek és a Tudás közötti szoros kapcsolat a követendő elvek, a kialakítandó struktúrák, a bejárando utak felfedezésére és megértésére hív bennünket, hogy felépítsük az interkulturális életet,

ahogy azt az emberiség családja mostanáig értette. A másokkal való csapatalkotas és erőegyesítés – nemcsak szolgálatunk konkrét területein, hanem emberségünk általános megértésében is – része az interkulturalitásnak.

Az interkulturalitás kalazanciusi miéértje: a „reformáció”

Az egyetemes káptalan arra hívja a Kegyes Iskolákat, hogy lásák meg, fedezzék fel, hogy az interkulturalitás miéértje (célja, oka) összefügg, sőt azonos a Kalazancius által közössége és intézménye elé állított „Reipublicae christanae reformatio” céllal. (vö. Konst. 5).

Más szóval azt javasoljuk, hogy úgy értsük az interkulturalitást, mint azt a módot, ahogyan az egyház és a társadalom reformjának meg kell valósulnia (hogy elkerülje az uniformitást és a totalitarizmust, köztük a fundamentalista teokráciákat és az integrizmust), és úgy is, mint ennek a reformcélnek, vagyis az egyház és általában az emberiség egységének (ami minden nép evangelizálását jelenti) emberileg lehetséges és elérhető megvalósítását.

Ekkor úgy fogjuk érteni az interkulturalitást, és az összes vele járó feladatot, mint létünknek, a reformációnak az útját és megvalósítható célját. Ráadásul felfedezhetjük, hogy itt központi kalazanciusi, piarista téma merül fel. Ez a tanulás témája: változni a tanulással, tanulni a megújulással.

Olyan megújulásról van szó, amely soha nem fejeződik be, olyan reformról, amelynek soha nem érünk a végére. Szoktunk beszélni arról, hogy mennyire fontos az életben a második megtérés, ami az érett személlyel szokott megtörténni. E ponton felfedezhetjük, hogy ez a megtérés valójában annak felismeréséből áll, hogy olyan megtérésre van szükségünk, amelynek sosincs vége, amely egész életünkön át tart.

Érdekes megfigyelni, hogy az egyház történetében azok a reformmozgalmak, amelyek végül sikertelen voltak, azért voltak azok, mert úgymond türelmetlenek voltak. Nem viselték el a megújulással, a reformmal ténylegesen járó feszültségeket, olyan értelemben, hogy azt feltételezték, hogy a reform létezésük keretein belül fog végbemenni. Fontos kiemelni, hogy

mindezek a kudarcba fulladt reformok szakítottak Rómával. Amelyek viszont nem, azok tartották magukat egyfajta „eszkatológikus türelemhez”, vagyis tudták, hogy a folyamatos reform, a folyamatos újjászületés az, ami lehetséges. Folyamatos hűsvétra vagyunk hivatva. Ezt erősítjük meg, amikor az eucharishtiában részt veszünk Jézus hűsvétjében.

Ennek a megtérésnek nem elméleti tanulmányozás, inkább intellektuális erőfeszítés az előfeltétele, mivel elválaszthatatlan a megélt és megtapasztalt dolgok jelentésének megértésétől. A megértésnek ezt a szintjét és az intellektuális munkának ezt a fajtáját értjük tanulás, elsajátítás alatt. És ha így fogjuk fel és így gyakoroljuk a tanulást és az elsajátítást, akkor azt is megértjük, hogy csak akkor tudjuk az új igazságokat intellektuálisan – és az igazságot spirituálisan – befogadni, ha szociálisan és intézményesen nyitottak vagyunk. Más szóval, ha az általunk alkotott terek nyitottak, és társadalmi és intézményes szinten a másság dinamizmusa jellemző rájuk.

A reform, amelyre Kalazancius hív bennünket a következő: folyamatos megtérés mindennap, nap nap után. Változni, tanulni, megtanulni változni és megtérni személyes, közösségi, testületi és intézményes szinten. Állandó hűsvétot élni meg Jézussal, állandóan újjászületni. Az interkulturális élet ehhez a projekthez tartozik, sőt azonos vele. *A karizma interkulturális közösségekből kiinduló inkulturálása* talán jó összefoglalása annak, amire szükségünk van.

Néhány út, amelyek bejárására hivatottak vagyunk

Ha úgy fogjuk fel az interkulturalitást, mint az evangélium inkulturációjának a megvalósulását – ami annak belső impulzusa is –, lehetőséget kapunk arra, hogy nemcsak a Kalazancius megélésében szerepet játszó dinamizmusokat, hanem az egész projektjét is újraolvassuk és jobban megértsük; röviden, segít újraolvasni karizmánkat. Következésképpen az interkulturalitás témája segít a mérlegetésben, amelyre ahhoz van szükségünk, hogy új szemmel nézzünk magunkra és kultúránkra, és eldöntsük, min kell változtatnunk, és milyen irányokat kell követnünk.

Van egy sor „opció, amelyekről el kell gondolkodnunk”, és amelyek meghatároznak néhány fontos pontot. Megemlítünk néhányat, amelyek a legjelentősebbeknek tűnnek, és amelyeket a későbbiekben egy cselekvési irányban megpróbálunk összefoglalni.

1. A „reformáció”, kalazanciusi, azaz holisztikus, átfogó értelemben, amely magába foglalja *a személyes megtérést, az intézményi megújulást és a felfogásbeli fejlődést, változatlanul az interkulturalitáson keresztül valósul meg.* A „leereszkedés”, a „kilépés” (a „kilépő” élet) révén. Nincs más módja. Vagy pozitívan fogalmazva, ez az út. Valóban megtérés, „metanoia”, mert egyfajta gondolkodás-, látás- és működési mód, és mint olyan kulturális a szó legtágabb értelmében. Összegezve, a „reformáció” interkulturális kapcsolatba lépés által jön létre.
2. Az imént említett „megtérés”, vagy metanoia abból áll, hogy kultúránkat bizonyos módon szemléljük, bizonyos módon értjük.
 - a) Először is azt kéri tőlünk, hogy tekintsük a kultúránkat alapvetően befejezetlennek, mindig az építés folyamatában lévőnek. Identitásunkat nem szabad azonosítani azzal a kultúrával, amellyel rendelkezünk. *Kalazancius annak elismerésére szólít bennünket, hogy szükségünk van a másik felé való nyitottságra, kultúránk folyamatos építésére, mérlegelve, hogy mi az, ami hiteles a karizmánkban, a kultúránkban és a történelmünkben.*
 - b) Ennek a szemléletnek nagyon jelentős gyakorlati következményei vannak, amelyek túlmutatnak a nyitottság fontosságának hangsúlyozásán, bár a nyitottság természetesen továbbra is alapkövetelmény. *Hiányosnak kell tekintenünk magunkat, a másokra szorulóknak; szükségünk van arra a tekintetre, amely felismeri, hogy a másik képes azzá tenni bennünket, amire hivatottak vagyunk. Állandó tanulási folyamatban kell lennünk, a tanulás (és az újratanulás) folyamatában, hogy mi magunk legyünk azok, akik kapcsolódunk a másikhöz, a különbözőhöz.*
 - c) Ebben az irányban van két fontos dinamizmus, amelyekbe be kell lépünk. Az első az, hogy „tanuljunk meg tanulni”. Valószínűleg alapvető kihívással állunk szemben, amelynek köze van a folyamatos képzésre vonatkozó választásunkhoz. A második annak megkülönböztetése, hogy mit

kell „elfelejtenünk”, mert biztosan vannak olyan megrögzött mechanizmusok és működésmódok közöttünk, amelyeket át kell tudnunk alakítani.

3. Az interkulturalitás mint a megtérés, a metanoia kifejeződése és útja arra hív bennünket, hogy olyan *tanulási folyamatban* legyünk, amely alapvetően „*tapasztalati*” (azaz élményszerű és az élet, a megélés révén megy végbe). „Élményszerű” kapcsolatban kell lennünk a másikkal. Ez utal arra a két jelentős dinamizmus-ra – a „szinodalitásra” és a „kilépésre” –, amelyek az utóbbi időben jelentek meg egyházi tudatunkban, és amelyeknek kapcsolódniuk kell egymáshoz, és ahhoz, amit az interkulturalitásról tanultunk. Másszóval, úgy tűnik, hogy olyan folytonos tanulási, kultúraépítő folyamatban kell lennünk, amelyben elismerjük, hogy a másik olyan valaki, akire szükségünk van. Ezért a szinodalitás nem csupán belső, egyházi folyamat, hanem a másikkhoz való kapcsolódás módja, a „kilépő” állapot nem valami külsőség egyházlétünkben.
4. Az interkulturalitás és az inkulturáció *különböző*, de *egymást kiegészítő* dinamizmusok. Azt mondhatjuk, hogy ugyanannak az éremnek a két oldala. Az interkulturalitás inkulturáció nélkül „idegeneket” eredményez, és a második az első nélkül hajlamos megfélekedezni azokról a folyamatokról, amelyekből létrejön és megszilárdul.
 - a) Az interkulturalitás nem azonos a pluralitással. A pluralitás megállapítása nem elegendő. Azok a dinamizmusok fontosak, amelyek lehetővé teszik, hogy ez a sokféleség megosztott válaszokká, közös életté, testvéri megközelítéseké, a közösség tanúságtételévé és misszió iránti elkötelezettségé váljon. Az inkulturáció olyan kenotikus dinamika, amely interkulturális módon valósul meg és ölt testet.
 - b) Az inkulturáció nem egyszerűen arról szól, hogy alkalmazkodunk az új valóságokhoz, hanem arról, hogy *megszeretjük őket azért, hogy átalakítsuk*. Az evangélium akkor inkulturálódik, amikor a kulturális gyökereknél helyezkedik el, hogy azokat átalakítsa, humanizálja és megnyissa Isten felé.

- c) Mind az egyiknek, mind a másiknak *képzési folyamatokra* van szüksége. Nem lehet spontán módon „elsajátítani” őket. A kezdeti és a folyamatos képzésnek mindezt komolyan figyelembe kell vennie.
- d) Az interkulturalitásnak és az inkulturációnak *át kell hatnia a rend életét és küldetését*. El kell érniük a közösségek életét, a képzési dinamizmusokat, a spirituális megközelítéseket, a karizma megértésének és megélésének módját stb. Alaposan át kell gondolni ezeket, majd okosan, megosztott és kalazanciusi módon be kell építeni a Kegyes Iskolákba.
- e) A *kritikai megkülönböztetésnek* szintén nagyon egyértelműnek kell lennie köztünk arról, amit tesszünk és megélünk, hogy megakadályozzuk olyan dinamizmusok, stílusok és szokások elfogadását, amelyeket meg lehet és meg is kell változtatnunk, és ráadásul eltérnek – sőt ellentétesek is lehetnek – azzal, amit piarista szerzetesként meg akarunk élni. Figyeljünk a papság stílusára, vagyontárgyak által túlságosan befolyásolt dinamizmusokra, a gazdasági működésre stb.
- f) Ebből az következik, hogy arra vagyunk hivatva, hogy tanuljuk meg meghallgatni – vagyis, fejleszszük a meghallgatás attitűdjét – de tanuljuk meg úgy is a meghallgatást, mint, ami része a kultúrának: *olyan kultúrát kell építenünk, amelyik képes a másik meghallgatására*, képes meghallani azokat a hangokat, amelyeket eddig nem hallottunk, nem tudtunk érzékelni.
- g) Arra vagyunk hivatva, hogy megtanuljuk az embereket nem elhallgattatni, nem figyelmen kívül hagyni, nem kizárni, hanem hogy képesek legyünk elismerni őket, és ha elismertük és megerősítettük őket, hagyni, hogy beszéljenek hozzánk és lépjenek velünk interakcióba. Ebben az értelemben azokat a múltbeli kapcsolatokat, helyzeteket és eseményeket is fel kell tárnunk, amelyek őszinte kiengesztelődésre szólítanak bennünket. Meg kell tanulnunk, mi a kiengesztelődés, hogyan

engesztelődjünk ki, hogyan folytassuk együtt az utunkat, hogyan kerüljünk újra kapcsolatba.

E reflexiók figyelembevételével rendünk 48. egyetemes káptalanja hat nagyon konkrét cselekvési irányban állapodott meg, melyeket ösztönöznünk kell a következő hat évben.

Cselekvési irányok

1. A rend adjon erős lökést a „Kilépő Kegyes Iskolák” projektnek, mivel egyike azoknak a kulcsfontosságú dolgoknak, ahonnan tovább tudunk lépni.
2. Mind fiataljaink kezdeti képzésének a programjai, mind az interkulturális közösségek közösségi programjai tartalmazzák ezeket a konkrét témákat, és vegyék fontolóra a missziós tapasztalatokat.
3. Segítsük elő interkulturális növendéknevelő-csoportok kialakítását, oly módon, hogy ösztönözze az interkulturális dinamika és az inkulturáció mindennapi megvalósítását a növendékházakban.
4. Tartsunk mély és rendszeres reflexiót az interkulturalitásról világunkban, egyházunkban és rendünkben, oly módon, hogy jobban megismerjük a Kegyes Iskolák minden földrészén zajló valódi életét.
5. Ösztönözzük a renden belül a szisztematikus reflexiót a különböző kultúrákból kiinduló és a különböző kultúrák közötti kommunikációban való előrehaladás kihívásáról, erősítve a meghallgatásra és a kiengesztelődésre való képességünket.
6. A hat év során minden demarkációban foglalkozzanak a „Fratelli tutti” enciklikával, a különféle reflexiók és hozzájárulások pedig arra szolgáljanak, hogy a Generálsi Kongregáció konkrét utakat tudjon ajánlani, amelyekből kiindulva növekedhetünk az egyetemes testvériség lelkiségében.

4. Kulcsterület

Szinodalitás

A szinodalitást rendi kultúránk
megújításának útjaként éljük meg!

„A szinodalitás az a sajátos stílus, amely az egyház életét és küldetését úgy határozza meg, mint Isten népének együtt járását és találkozását abban a gyülekezetben, amelyet a Szentlélek erejével az Úr Jézus hívott össze az evangélium hirdetésére.”²

Az üdvösség története az Ószövetségtől kezdve elbeszéli az Úr által kiválasztott és összegyűjtött nép tapasztalatát, melyet mindig ő vezetett és kísért az útján. Ez a tapasztalat Jézus Krisztusban éri el teljességét, aki az Út, az Igazság és az Élet. Napjainkban a Kegyes Iskolák, amely ugyanennek a gyülekezetnek a szerves része, közös életstílusra és küldetésre kap meghívást, egy olyan szolgálatban, amely főként a gyermekekre, a fiatalokra és a szegényekre irányul, hogy építse az igazság és a testvériség világát³, amelyet Isten minden gyermeke számára akar.

Miként az egyház minden tagja arra hivatott, hogy tevékeny alanya legyen az evangelizációnak, mely nélkülözhetetlen előfeltétele az új misszionárius lendületnek⁴, a Kegyes Iskoláknál mi is szeretnénk növekedni a közös felelősségben, vagyis nagy családunk minden tagját egyre jobban be kívánjuk vonni a közös és folyamatos megkülönböztetésbe, hogy együtt járjunk az Úr fényében; meg akarjuk élni, hogy az egyes hivatások sajátos adományaival és karizmáival képesek vagyunk a valós és pozitív sokféleség irányítására közösségeinkben, demarkációinkban, magában az egyházban és a társadalomban.

Kalazanciusból kiindulva

Értékeljük alapító szent atyánk döntéseit és útmutatásait, aki a maiaktól eltérő nevekkkel fejezte ki azt a meggyőződését, hogy

² Nemzetközi Teológiai Bizottság: *Szinodalitás az egyház életében és küldetésében* [2018], 70.

³ Konst 11

⁴ Nemzetközi Teológiai Bizottság: i. m., 9.

szinodalitásban kell élnünk és cselekednünk. Számára egyértelmű volt, hogy különböző sajátos hivatásunkban a rend minden tagjára szükség van, és az egyház közelmúltbeli dokumentuma⁵ különösen nagyra értékelte ezt a témát.

„A szerzetben egyformán szükség van testvérekre, klerikusokra és papokra, mivelhogy mindnyájan egy testet alkotnak. És egyik sem mondhatja a másíkról: nem szorulok rá a te munkádra, hanem Isten iránti szeretetből, mindenki a maga tehetsége szerint iparkodjék dolgozni békességben.”⁶

Kalazancius különböző alkalmakkor sürgette egymás meghallgatását, hogy együtt ismerjék fel a Lélek hangját, ideértve a hetenkénti összejövetelt is, hogy szolgálatukat és a házban való közös élet napi ügyeit megbeszéljék:

„Biztos vagyok abban, hogy a Szentlélek valakin keresztül mindig meg fogja mutatni az akarát.”⁷

„Szeretném, ha legalább hetente egyszer összegyűlnének, hogy megbeszéljék az iskola dolgait, és hogy miként lehetne azokon javítani, meghallgatóva mindenkinek a véleményét, hiszen a Szentlélek sokszor annak száján keresztül szól, akiről a legkevésbé gondolnánk.”⁸

Amikor egymás kölcsönös meghallgatására buzdít, feltűnik, hogy meg van győződve annak a hangjáról, „akiről a legkevésbé gondolnánk”, vagyis, az „egyszerűekéről” és „együgyűekéről”, ahogy más alkalommal is ír erről:

„És mivel az Úr nem személyválogató, és rendszerint az egyszerűeknek tárja fel titkait, az a kívánságunk, hogy a helyi előljárók legalább havonta egyszer az oratóriumban, az imádság után mindenki jelenlétében foglalkozzanak a ház jó kormányzásával, mindegyikük véleményét meghallgatóva, hogy lássák, mire indít a Szentlélek.⁹ Mert négy szem többet lát, mint kettő, és üdvösséget hoz a tanácsadók sokasága.”¹⁰

⁵ Nemzetközi Teológiai Bizottság: i. m., 21: „Mindenki szereplője a folyamatnak, bár szerepe és hozzájárulása eltérő.”

⁶ 3990. levél vö. 1Kor 12,21.

⁷ 3198. levél.

⁸ 132. levél.

⁹ Az előljárók buzdítása, RC 13, 47.

¹⁰ 1331. levél, vö. Péld 11,14.

„A heti összejövetelen mindenki legyen ott, és azon keresztül értesüljön arról, ami történik, és mindenki vegyen részt rajta. A Szentlélek sokszor az egyszerű száján szólal meg, különösen, ha az jámbor is.”¹¹

Jelenlegi szinodális gyakorlataink

Szerzetesközösség

- a) A piarista családban a helyi közösség az első és alapvető valóság; személyek közösségén alapul, mindenki társfelelőssége, hűsége és nagylelkű odaadása erősíti a munkában és a szeretetben.¹²
- b) Elmondhatjuk, hogy Konstitúciónk életünk nagyon fontos szempontjait kapcsolja a közösségi összejövetelhez: hiteles közösségek építését; életünk és küldetésünk nagy kérdéseinek mérlegelését; a társfelelősség és a közös cselekvés fejlesztését, a megéltek felülvizsgálatának és jobbá tételének képességét. Más szóval, nevéhez méltó piarista közösségi élet nem lehetséges megfelelően előkészített és rendszeres házigyűlés nélkül.¹³
- c) Figyelembe veszi a helyi előljáró és a többi tag szerepének fontosságát, akik az egyes helyek valóságának megfelelően szervezett, konkrét feladatokban segítenek.¹⁴

Tartományi és rendi dinamizmus

- a) A tartományi találkozók, a tartományi tanácsok, a tartományi csapatok, melyek a Kegyes Iskolák életének és küldetésének különböző területeit koordinálják, a tartományi káptalanok stb. mélyen szinodális dinamizmusok, melyek létünk központi részét alkotják.
- b) Az utóbbi években jelentősen megnövekedett a „piarista jelenlét” modellje, ami lehetővé teszi, hogy összehangoltabb és megosztottabb módon éljünk és dolgozzunk.
- c) Továbbra is komoly haladást érünk el a találkozók, szemináriumok, fórumok, bizottságok stb. révén, amelyek döntően hozzájárulnak a társfelelősségen és a közösséghez tartozáson alapuló rendi mentalitás megszilárdításához és egyebekhez, amiket ugyanaz a szinodális dinamika fog létrehozni a jövőben.

¹¹ 2581. levél.

¹² Konst. 138, 157, 160, 165.

¹³ Konst. 32, 134, 165, 167.

¹⁴ Konst. 162, 163

Szolgálat

- a) Ami a szolgálatunkat illeti, előrelépés történt az egyéni stílusok leküzdésében az intézmények irányításában. A csapatmunka fokozatosan utat tör magának köztünk, s intézményeinkben és demarkációinkban kezdi elérni a „munkakultúra” státuszát.
- b) Amint az egyházi dokumentumok nagyraértékelik az egyházközségi tanácsok fontosságát a mérlegelésben és a közös döntéshozatalban, úgy a Kegyes Iskolákban is megjelentek a társfelelősségen alapuló új stílusok: titkárságok, csapatok a saját projektjeikkel és programjaikkal.
- c) Pozitívan értékeljük a jelenleg formálódó közös munkát más oktatási, szociális és állami szervekkel, amelyeket a jövőben bővítenünk kellene.

Megosztott küldetés és részvétel

„Rendtársaink tekintsék testvéreiknek és munkatársaiknak azokat a világiakat, akik pedagógiai munkájukkal vagy bármilyen más tevékenységükkel az iskolai közösségben részt vállalnak az általunk végzett oktató-nevelő tevékenységben. Nagyon kívánatos, hogy idejében elkezdjék a velük való foglalkozást.”¹⁵

„Az egyház és a szegények hívását mindig követve rendünk nagylelkűen állítja karizmáját az »ad gentes« misszió szolgálatába. Ezért rendtagokat és rendiünkhöz kapcsolódó világiakat küld segítségül azokhoz a népekhez, amelyek az evangelizáló nevelésre leginkább rászorulnak.”¹⁶

- a) Élettel teli ökoszisztéma vagyunk, amely arra hivatott, hogy kapcsolódjon a minket éltető eredeti inspiráló forrásokhoz, hogy cselekedve mérlegeljünk, a gyakorlat során újuljunk meg és kilépve fedezzünk fel.¹⁷
- b) A kalazanciusi karizma az évek során gazdagodott, hála a sok-sok világi és szerzetes nagylelkű munkájának és kreatív gondolkodásának. Jelenleg a részvétel különféle módzatai léteznek, új formák, hogy sajátos hivatásának megfelelően mindenki megtalálja a helyét a piarista küldetésben.

¹⁵ Reg. 134

¹⁶ Reg. 144.

¹⁷ Ángel Ruiz Csoport: *Conectarse a las fuentes, compartir la vida* [Kapcsolódás a forrásokhoz, életmegosztás].

- c) Úgy véljük, hogy rendünknek el kell gondolkodnia a nők szerepéről az egyházban, a társadalomban és a Kegyes Iskolákban. Egy szó a rend részéről, amely ösztönzi a reflexiót a nők Kegyes Iskolák életében való részvételéről, ennek a perspektívának a fejlesztése számunkra úgy merül fel, mint fontos és szükséges dolog, elismerve az alapvető munkát és jelenlétet intézményeink nevelő, szociális és lelkipásztori tevékenységében.
- d) A Piarista Rend Testvériségének fontos szerepe van sok demarkáció káptalani folyamataiban, és minden bizonynyal további haladást érhetünk el bennük a világi férfiak és nők integrálásában. Felmerül az a kihívás, hogy a káptalan folyamatai alapján találjunk módot mindenki hozzájárulásának a begyűjtésére.
- e) A piarista keresztény közösség az élet és a szolgálat magja, amely folyamatosan fejlődik, és nyilvánvalóvá teszi, hogyan gazdagodik a piarista küldetés a hivatások sokféleségében. A piarista jelenlét, a szinodalitás konkrét példája, már jogunkban is megjelenik.¹⁸ Ma új piarista alanyunk van, és ez is arra készít bennünket, hogy a jövőben több lépést tegyünk ebben az irányban, hogy kreatív hűséggel válaszoljunk az új körülmények kihívásaira.

Kezdeti és folyamatos képzés

„Ezzel az egész emberi személyiséget kibontakoztató [integrális] nevelésünkkel munkatársai leszünk az egyháznak és a társadalomnak olyan személyiségek kialakításában, akik – mindig szemük előtt tartva a keresztény tanítást – ítéletet tudnak alkotni a földi valóságokról, érzékelik a jelen társadalom valóságát, a szükséges változtatásokat nem fogadják ellenkezéssel, sőt azok munkásai lesznek, a közösségekben pedig párbeszédet kezdeményeznek, s annak során társaik személyiségét tisztelve, figyelmesen meghallgatják azok véleményét.”¹⁹

- a) A Kezdeti képzés direktóriumja felhívja a figyelmet arra, hogy a humán területen belül mennyire fontos dolgoznunk azokon az attitűdökön, amelyek a kölcsönös tisztelethez, párbeszédhez, csapatmunkához és közösségi élethez szükségesek.²⁰

¹⁸ Reg. 12.

¹⁹ Reg. 106.

²⁰ FEDE 68, 72, 76

- b) Néhány demarkációban vannak olyan növendékházak, ahol nagyon különböző háttérű fiatalok élnek együtt.²¹ Érdekes kihívás tapasztalható azokban a demarkációkban is, amelyeket különböző nemzetiségű szervezetek alkotnak.²² Ráadásul azokon a helyeken, ahol szemléltetőmást nagyobb a homogenitás, egyre több a virtuális úton megvalósuló nemzetközi kapcsolat, amelyek nagyon hasznosak, mert ösztönözik a testvéri párbeszédet, a nyelvtanulást, a kultúra és a renddel kapcsolatos ismeretek cseréjét a különböző szélességi körökön.
- c) Ezek a szervezetek képzésére vonatkozó megfontolások ugyanolyan fontosak a piarista küldetésben osztozó világiak képzésében is.

A piarista ifjúsági szinódus tanulságai

- a) A piarista ifjúsági szinódus folyamata, annak minden szakaszában és szintjén, segítette, hogy jobban értékeljék sok-sok fiatal készségét és nagylelkűségét arra, hogy elköteleződjön a piarista misszióban való részvétel iránt.
- b) Perspektívájuk, a többi fiatalhoz való közelségük, készségeik és lelkesedésük kulcsfontosságúak a Kegyes Iskolák szolgálatához, ha azokat megfelelően tudjuk integrálni a felnőttek tevékenységébe. Egy másik tulajdonságuk, amely felkeltette figyelmünket, az a könnyedség, amellyel képesek az egymással való mélyreható kommunikálásra és megosztásra, anélkül, hogy a nyelvi vagy kulturális különbségek akadályt jelentenének.
- c) Az eddig leginkább feldolgozott témák között szerepeltek: a lelkipásztori folyamatok minősítése a folytonosság és a kimenetel szempontjából (Kalazancius Mozgalom), a nagy igényük arra, hogy kísérjék őket mérlegelésükben, az istenkapcsolat, az önkéntesség, különös odafigyelés a legszegényebbekre, a kommunikáció és a témákhoz szükséges kitartó képzés.

²¹ Példa erre a Nyugat-Afrikai Tartományban az egyszerű fogadalmások növendékháza, ahol a növendékek hat nemzetiségből és húsz különböző etnikumból valók.

²² A Közép-Amerikai és Karib-szigeteki Tartományban tizenegy, az Amerikai Egyesült Államok és Puerto Ricó Tartományban pedig tizenhárom különféle nemzetiségű szervezet van.

A Ferenc pápa által javasolt szinodális út

- a) A Ferenc pápa által megnyitott szinodusi folyamatot rendünk a Szentlélek ajándékeként üdvözli, amely a következő években központi szerepet fog játszani az egyház életében.
- b) Az egyetemes káptalan ezért arra buzdítja a rendet és mindazokat, akik jelenléteinkhez tartoznak, hogy vegyenek részt ebben a folyamatban, és a jelenleg zajló szinodusi folyamatba vigyék be a piarista perspektívát.

Cselekvési irányok

1. Újítsuk meg közösségi életünket szinodális távlatból, különös figyelmet fordítva olyan szempontokra, mint a megosztott ige, az eucharisztia és a közösségi megkülönböztetés ápolása, gyakori közösségi összejövetelek, közösségeink nyitottsága a világiak, különösen a fiatalok felé, és a közösség kapcsolódása a piarista jelenléthez.
2. Hozzunk létre a fiatalokkal – a velük együtt megélt szinodusi folyamat által inspirálva – közös gondolkodási, döntéshozatali és cselekvési mechanizmusokat, amelyek segítenek abban, hogy többet járjunk együtt, és közelebb kerüljünk törekvéseikhez és kereséseikhez.
3. Indítsunk tanulási folyamatokat, különösen a megkülönböztetéssel, a döntéshozatallal, a klerikalizmus elleni küzdelemmel stb. kapcsolatban, olyan mechanizmusokat javasolva, amelyek a világiak káptalani titkársági folyamatokban, missziós csoportokban stb. való részvétele által biztosítják a szinodalitást, hogy az ne választható, hanem valóságos dolog legyen, minden demarkációban.
4. Ösztönözzük a piaristák – szerzetesek és világiak – részvételét olyan egyházi vagy a civil társadalomhoz tartozó szervezetekben, amelyeknek a küldetése (nevelési, szociális, lelkipásztori...) közel áll a mienkéhez, és amelyekhez hozzá tudunk járulni.
5. Osszuk meg azokat a képzési tapasztalatokat a demarkációk között, amelyek minden, a küldetésünkben részt vevő személy piarista identitását erősítik.
6. Biztosítsunk valódi szinodális folyamatokat a demarkációk, cirkumskripciók és más csoportosulások közötti közös projektek tanulmányozása során.

5. Kulcsterület

Teljes körű fenntarthatóság
 Tegyük jelentős előrelépést a Kegyes Iskolák
 teljes körű fenntarthatóságára irányuló célkitűzés eléréséért!

Amikor a Kegyes Iskolák fenntarthatóságáról beszélünk, akkor nem csupán gazdasági kérdésre gondolunk, hanem azoknak a dinamizmusoknak az összességére, amelyek egy piarista jelenlétben hozzájárulnak küldetésünk időbeli folytonosságához. Ezt nevezzük *teljes körű fenntarthatóságnak*, melynek szükségszerűen olyan mérlegelésből kell kiindulnia, amely választ ad a következő kérdésekre: Milyen okból? Milyen céllal? Kinek? Kik? Hogyan?

A Kegyes Iskolák teljes körű fenntarthatóságát úgy határozhatjuk meg, mint azt a módot, ahogyan *megfelel egyházon belüli hivatásának, az idők jeleinek fényében újítva meg karizmatikus hűségét, biztosítva sajátos küldetése folytonosságát, megteremtve a szükséges struktúrákat, csapatokat, eszközöket és erőforrásokat ahhoz, hogy a lehető legönállóbban fennmaradjon.*

Ebből a definícióból származnak azok a nagy elemek, amelyek meghatározzák a Kegyes Iskolák fenntarthatóságát:

1. Az *emberi tényező*, amely alapelem egy jelenlét fenntarthatóságának biztosítására, de más alapvető megközelítések is fontosak, mint a hivatás, a képzés, az evangéliumi vezetés, a csapatmunka, a piarista alany stb.
2. Az *önazonosság és a megosztott alany*, amely biztosítja a társfelelősséget, mivel a hivatás és a küldetés, amelyben részt veszünk, közös.
3. Mindenki felelőssége az egyes jelenlétek fejlődéséhez szükséges *erőforrások* gazdaságos felhasználásában.

Ma az egyház és a társadalom, a gyermekek és a fiatalok még nagylelkűbb válasza hívnak bennünket, ehhez az szükséges, hogy képesek legyünk fenntartani küldetésünket a következő három kulcstényező alapján: *gazdasági, személyes/vezetői és*

karizmatikus. Ehhez meg kell tennünk azt az erőfeszítést, hogy intézményeinket a karizmatikus hűség alapján mérlegeljük, a valóságunk elemzéséből kiinduló világos, elkötelezett, mindenki által elfogadott és vállalt projekteket dolgozunk ki, meghatározzuk, mit akarunk és milyen lehetőségekkel számolunk. Globális, egymáshoz kapcsolódó jövőképpel, hálózatban, nemzetek, demarkációk, sőt rendek közötti együttműködéssel, ami elősegíti a rendhez és az egyházhoz tartozás érzésének növekedését.

A Kegyes Iskolák számára a fenntarthatóság azt jelenti, hogy vállaljuk a benne rejlő kockázatot, mivel nem létezik abszolút és teljes biztonság. Az élet kockázatos, az evangéliumi élet pedig még inkább az. Arra vagyunk hivatva, hogy a határon legyünk, ez azt jelenti, hogy a jelenben sokszor bátor és kockázatos döntéseket kell hoznunk, amelyek segítenek bennünket, hogy megbirkózzunk előre nem látható dolgokkal és a jövő valóságaival azért, hogy folytathassuk küldetésünket, a gyermekek és a fiatalok, különösen a leginkább rászorulóknak nevelését és evangelizálását.

Fenntarthatóság a vezetésben/személyekben és csapatokban

A Szentlélek által vezetett és védeltetett küldetésünk olyan személyek – szerzetesek és világiak – által valósul meg, akik arra hivatottak, hogy odaadják életüket a gyermekek és fiatalok körében. A Kegyes Iskoláknak nemcsak arra van szüksége, hogy a megosztott alany megélje ezt a küldetést, hanem olyan vezetők-re is, akik képesek a rend minden jelenlétének az irányítására.

Egyfelől azt érzékeljük, hogy szükség van a demarkációs és rendi érzés ápolására, mivel elég sok szerzetes érdeklődése arra korlátozódik, ami azt a jelenlétet érinti, ahol ő él. Ha ehhez hozzávesszük, hogy néhány környezetben hiányoznak az akár szerzetesi, akár világi hivatások, ami számos alkalommal azt jelenti, hogy vannak olyan jelenlétek, amelyeket a jövőben nem lehet fenntartani, mert nincsenek az identitásunkat tovább vinni képes személyek és vezetők.

Másfelől viszont örömmel és reménységgel tapasztaljuk, hogy egyre nő a fiatal szerzetesek érzékenysége a perifériák fontolóra vétele

íránt, és a készségük arra, hogy bennük missziót vállaljanak, még ha azok nem tartoznak is a demarkációjukhoz. Ugyanez az érzés több világit készített arra, hogy csatlakozzanak a demarkációjukon kívüli más jelenlétekhez, melyek néhány esetben friss alapításúak, és így valósítsák meg a piarista küldetés megosztott alanyát. A rend jövője szempontjából kulcsfontosságú:

- a) Velünk karizmatikusan azonosuló vezetők képzése, hogy a csapatmunkán keresztül képesek legyenek más vezető szerepek előmozdítására, mivel hisznek abban, amit javasolnak, globálisan gondolkodnak, és képesek evangéliumi kritériumok alapján törődni az emberekkel.
- b) Demarkációközi csapatok létrehozása, amelyek irányítani tudják az új jelenlétek projektjeit erős, jelentős, az egyes jelenlétek küldetéséért felelős közösségi magok (szerzetes-, vegyes vagy testvériségközösségek) kialakításával.
- c) Szövetségek létrehozása társadalmi, oktatási és egyházi szervezetekkel, az önkéntesség minden formájának ösztönzése, testvériségtagoknak, a megosztott küldetés csapatok tagjainak stb. kiküldése és megbízása által a misszióban való társfelelősség kultúrájának fejlesztése.

A küldetés karizmatikus fenntarthatósága

A Kegyes Iskolák egyik nagy kihívása az, hogy karizmatikus identitását minden intézményében megőrizze, annak tudatában, hogy az intézmények láthatóvá teszik ugyan a küldetést, de ki nem merítik és meg sem határozzák, mivel az intézmények változhatnak, de a küldetésünk nem. Következésképpen a Kegyes Iskolák arra kap meghívást, hogy növekedjen önazonosságban, és az idők jelein keresztül újra felfedezze, hogyan lehet karizmatikusan reagálni a jelen pillanatban felmerülő igényekre.

Néha találkozunk olyan nevelőkkel, akik kevésbé azonosulnak a piarista iskola kritériumaival, és olyan intézményekkel is, amelyek távol állnak ezektől a kritériumoktól. Időnként hajlunk arra, hogy a hangsúlyt ne annyira identitásunkra, hanem az igényekre és a sürgősségre helyezzük, s bár a törekvés evangéliumi, a folyamatok és a lépések nem mindig tartják tiszteletben ezt az értéket.

Azt is érdemes kiemelni, mennyire hatékony munkajavaslat a *jelenléti modell*, amely minden jelenlét intézményeiben garantálja identitásunkat, és az egyre bővülő részvételi munka hogyan teremt a karizmánkkal mélyen azonosuló embereket, akik nyitottak más, Kalazancius hite, élete és karizmája mellett jobban elkötelezett részvételi formákra. Hisszük, hogy jövőnk biztosítása szempontjából alapvető ez a dinamika.

Ezek a helyzetek arra szólítanak bennünket, hogy mostani jelenléteinket és a következő alapításokat a karizmatikus hűség szempontjából mérlegeljük, a valóságban megtestesülő missziós projektek tervezésével és kidolgozásával, a jelenléti modellben lévő intézményeink újrafogalmazásával, s a csapatban és hálózatban végzett munka dinamikájában.

A rend jövője szempontjából kulcsfontosságú:

- a) A karizmatikus identitású demarkációközi csapatok létrehozása, ezzel is ösztönözve a szerzetesek és világiak képzését és önazonosságát.
- b) Az új piarista alany megerősítése és támogatása, részvétel a Kegyes Iskolákban, növekedés a kalazanciusi identításban, a piarista keresztény közösség megszilárdítása, az identitásunkban való növekedést elősegítő elemek támogatása: Kalazancius Mozgalom, megosztott küldetés csapatai stb.
- c) Dolgozzunk többet hálózatban, jól megtervezett projektekkel, karizmatikus hűségben, minőségi és értékelési mutatókkal, úgy törekedve az emberek, projektek és erőforrások szinergikus működésére, mint nevelő, evangelizáló és átalakító küldetésünk növekedésének eszközére.

Gazdasági fenntarthatóság

Tisztában vagyunk azzal, hogy nagyon tág a rend gazdagsága és pluralitása, és a különböző demarkációk helyzete eltérő, lényegesnek tartjuk azonban annak elismerését, hogy küldetésünk és a rend jövője szempontjából alapvető fontosságú a gazdasági tényező, amely meghatározza a küldetésünk fejlesztésével kapcsolatos döntéshozatalt. Elengedhetetlen egy olyan mérlegelési időszak elindítása, amely lehetővé teszi számunkra, hogy meghatározzuk, milyen gazdasági jellegű döntéseket kell hoznunk

küldetésünk fejlődésének és intézményeink identitásának a biztosításához.

Megállapítjuk, hogy a szerzetesek kiadásai és a közösségek fenntartása általában meghaladják a munkánkból származó bevételt, különösen a régebbi demarkációkban, míg a most alakuló jelenlétekben magas a növendékházak és a növendékek száma, olyan intézményekkel, amelyek gyakran nem termelik meg a demarkáció gazdálkodásának fenntartásához szükséges bevételt.

Ugyanakkor a létesítmények és épületek korszerűsítése terén az oktatási és társadalmi elvárások nagyobb beruházásokat igényelnek, ami megnöveli a költségeket, míg a világ egyes részein a tanulók számának csökkenése és a válsághelyzetben lévő iskoláinkat választó tanulók alacsonyabb száma megnehezíti ezeknek az iskoláknak a gazdaságos fenntartását.

Örömmel és reménykedve emeljük ki a rend terjeszkedését a legszegényebbek körében végzett intézményekkel, valamint a demarkációk nagyobb elkötelezettségét, hogy a legszegényebb diákokat és az ilyen profilú tanulók igényeinek legmegfelelőbb nevelési javaslatokat válasszák, továbbá a nem formális nevelés intézményeit, amelyeknek az a célja, hogy szolgáltatásainkat a legkiszolgáltatottabb gyermekeknek és fiataloknak nyújtsuk, ami kétségkívül fokozza a kiadásokat és csökkenti a nyereséget.

Megállapítjuk, hogy gazdasági irányítási modelljeink néhány esetben nem felelnek meg a hatékonyság, az életképesség és a jövedelmezőség mai követelményeinek, ezért felül kell vizsgálnunk az ilyen típusú irányítási modelleket, és a hibás projekt/költségvetés-mentalitást, ami kulcsfontosságú az új alapítások hatékonyabb gazdasági irányításához.

Mindezek az elemek kétségeket ébresztettek afelől, hogy azok a demarkációk, amelyek hagyományosan nagyobb mértékben járultak hozzá a rend pénztárához, a jövőben is képesek lesznek-e fenntartani ezt a hozzájárulást, ami arra készítet minket, hogy rendi szinten gondoljuk újra a gazdasági kérdést, és vizsgáljuk meg a fenntarthatóság megteremtésének módjait ezen a téren.

A rend jövője szempontjából kulcsfontosságú:

- a) A más felhasználást és hasznót lehetővé tevő terek és struktúrák jobb kihasználása/jövedelmezővé tétele (terek bérbeadása, létesítmények építése üres vagy kihasználatlan területeken, létesítmények kezelése más célokra stb.).
- b) Olyan pénzügyi ellenőrzések előmozdítása, amelyek segítenek pénzügyi politikánk vagy beruházásaink hatékonyabbá tételében.
- c) A társadalmi felelősségvállalás biztosítása, felelősségteljes magatartás a munkavállalókkal, a tevékenység kedvezményezettjeivel, általában a társadalommal és a környezettel szemben.

Cselekvési irányok

1. A hat év során a cirkumscipciók végezzék el a demarkációkban a gazdasági és pénzügyi felülvizsgálatot, azzal a céllal, hogy támogassanak bennünket és osszák meg velünk a gazdasági irányítás javítását elősegítő tapasztalatokat. Mind a rendben, mind a demarkációkban dolgozzanak nem deficités költségvetéssel.
2. Kísérjenek minden demarkációt, különösen a feltörekvőket és a nem régen alapítottakat, hogy segítsék őket a teljes körű fenntarthatóság lehetséges útjainak mérlegelésében.
3. Törekedni kell arra, hogy minden demarkációban legyen megfelelő gazdasági és pénzügyi tanácsadó csoport, amely segíti a befektetéseket, a forrásszerzést és a költségvetés ellenőrzését.
4. Végezzenek reflexiót, hogy lehetővé tegyék a rend számára olyan ismérvek felállítását, amelyek alapján a teljes körű fenntarthatóság figyelembevételével mérlegelni tudja a Kegyes Iskolák növekedését (terjeszkedését) a következő hat évben.
5. Nevelő, evangelizáló és átalakító küldetésünk növelésének eszközeként erősítsék meg az Itaka-Escolapios hálózatban, a szolidáris nevelési alapítványban és másokban rejlő lehetőségeket; ezzel elősegítve a rend küldetésében való részvételt.

6. Hozzanak létre a demarkációkban forrásbővítő irodákat, amelyek feladata a támogatások és pályázatok felkutatása, olyan projektek kidolgozásával, amelyeket a kommunikációs csapatok ismertetnek és velük kapcsolatban érzékenyítést végeznek.
7. Folytassák az átláthatóságot, a javakról való kommunikáció szolidaritásalapú ösztönzését, valamint a gazdasági ügyekben való közös döntéshozatalt.
8. A demarkációkban segítsék elő iskoláink megújítását mind az infrastruktúra, mind a pedagógiai fejlesztés terén. A küldetés erőforrásainak megteremtése céljából ösztönözzék az új tendenciákat és a nevelési innovációkat.
9. Az új piarista nemzedékeket a rend kulcsterületei alapján készítsék fel és tegyék érzékennyé a gazdálkodás iránt.

6. Kulcsterület

Részvétel

Haladjunk tovább a Kegyes Iskolákban való részvétel folyamatához tartozó minden módozatban!

1. A piarista karizma a Szentlélek ajándéka az egyház életéhez és küldetéséhez. Ez a karizma, noha a mai napig él és jelen van a Kegyes Iskolák rendjében, mára úgy határozható meg, mint, ami láthatóvá és érezhetővé válik számos világi férfi és nő életében és hivatásában, akik megtestesítik, és egyházi tereket és intézményeket keresnek ahhoz, hogy megélhessék.
2. A Kegyes Iskolákban való részvétel a Szentháromság kommuniójából származó Szentlélek ihletésére arra is hivatott, hogy részvétel és kommunió legyen az egyház életében és küldetésében.
3. A rend több egymást követő egyetemes káptalanon megerősítette a világiakkal való közös utat. A 2015-ös direktóriumban a részvétel választása és megszilárdítása nem opcionális, hanem intézményes út a Kegyes Iskolák számára.
4. A Kegyes Iskolákban való részvétel a piarista karizmában (lelkiség, testvéri élet és küldetés) való részvétel. Ez a karizma a maga különböző elemeivel és árnyalataival többféle módon hat a világiak életére és hivatására:
 - a) A piarista *lelkiséggel* azonosulva, saját adományainak és korlátainak ismeretében az Istennel való kapcsolat útjára találva.
 - b) Összegyűlve a *közösségi* élet és növekedés különféle tapasztalataival, amelyek a leginkább rászorulóknak nagyobb szolgálatára irányulnak.
 - c) Az átfogó *küldetés* iránti elköteleződéssel, amely Jézust tanítójának hirdeti, és úgy választja a nevelést, mint az új világ kulcselemét.
5. A Kegyes Iskolákban való részvétel többféle módon valósul meg, kinek-kinek az identitása és hivatása szerint,

vagyis aszerint, amit az Atya mindegyikünkben megteremtett. Egyik részvételi forma sem jobb a másiknál. Mindenki más módon vesz részt, a saját elhívása vagy hivatása szerint.

6. A mai időkben mind az együttműködés, mind a megosztott küldetés olyan valóságok, amelyek lehetővé teszik valamennyi intézményünk fenntartását, és újak ösztönzését. Elfogadjuk, hogy szükség van a részvétel minden formájának gondozására, kísérésére és előmozdítására.
7. A Kegyes Iskolákban való részvétel arra törekszik, hogy piarista keresztény közösségben éljék meg.²³ Ez a közösség kinyilvánítja, megmutatja és ünnepli az isteni életben és az egyházban való részvételt. Ugyancsak ez a közösség a helye az életünk és küldetésünk ösztönzését szolgáló mérlegelésnek és döntéshozatalnak. A Kegyes Iskolákban való valódi részvétel fejlődését segíti és gazdagítja, hogy ki-ki az adományának megfelelő közösséghez tartozik.
8. E közösség szívében a részvétel dinamizmusa, amely közreműködik a hivatás megkülönböztetésében, küldésben, megbízásban,²⁴ elköteleződésben és megosztott küldetésben, alkalmanként intézményesen meghatározott és vállalt egyházi szolgálatban nyilvánul meg. A karizma küldést vált ki.
9. A Kegyes Iskolákban való részvételt a Kegyes Iskolák más helyi, tartományi és egyetemes valóságaival, területeivel és szektoraival közösségben és hálózatban élik meg.
10. A Piarista Rend Testvérisége mint új piarista alany minőségi ugrás és az egyházhoz való hozzájárulás a közösségi, résztvevői, tanítványi és küldetési egyháztan felépítésében. Ezért állandóan gondozni és kísérni kell. Úgy kell előmozdítani, mint kreatív hűséget ahhoz az ajándékhoz, amelyet Isten Kalaza ncius által adott nekünk, a szolgálathoz, mindenekelőtt a legszegényebbek szolgálatához.

²³ A Piarista Rend Testvérisége. Fogalmak tisztázása. „A piarista keresztény közösség azon keresztények csoportja, akik egy piarista intézményhez vagy jelenléthez kapcsolódva élnek meg hitüket, az hitük közvetlen referenciája. Ebben a közösségben vannak piarista szerzetesek, a Piarista Rend Testvériségének tagjai, valamint a jelenléteinkhez és intézményeinkhez kapcsolódó más keresztények.”

²⁴ Megbízás alatt a rend, a tartomány vagy a piarista keresztény közösség részéről felmerülő igény kielégítésére nyújtott szolgálatot értjük. Kölcsönös és közös felelősségvállalásra készítet, amelyet személyes vagy közösségi elhivatottságból élünk meg.

11. A rend új piarista alanyként ismeri el a testvériséget: vagyis a renddel együtt a testvériség is hordozója a piarista karizmának. A két alany önállóan és társfelelősséggel osztja meg életét, küldetését és lelkiségét.
12. Alapvető fontosságú, hogy a testvériség elérje az új piarista alany érettségét, hogy saját önazonossággal rendelkezzen, amely képes arra, hogy gazdagítsa a piarista küldetést, a piarista életet és lelkiségét. Ha megfelelően érik, elő fogja mozdítani az összes módozat fejlődését, és rövid idő alatt segíteni tud abban, hogy a Kegyes Iskolák küldetési lehetőségei megsokszorozódjanak.
13. A rend és a testvériség különféle módokon osztozik a küldetésben. Néhány demarkáció és testvériség azt választja, hogy a társfelelősséget a megosztott missziós hálózaton keresztül építik fel, mint az Itaka-Escolapios hálózat. Erőforrásokat, tehetségeket és projekteket osztanak meg ebből a hálózatból, utakat nyitnak a legsebezhetőbb környezetekben az evangelizáció és a nevelés felé, együtt küzdenek meg a nehézségekkel, és együtt ünneplik az eredményeket és az örömöket. Ily módon – két hivatásból – is építhetjük és megélhetjük ugyanazt a küldetést.
14. A rend és a testvériség számára különösen jelentős választások is ösztönzik és fejlesztik a részvételt, ezek közül kiemeljük:
 - a) A Kalazancius Mozgalmat, ezt a komplett lelkipásztori folyamatjavaslatot, amely arra hivatott, hogy kísérje a gyermekek, fiatalok és felnőttek hivatásbeli fejlődését.
 - b) A folyamatos imát, mely erősíti és neveli a gyermekek, a fiatalok, a piarista nevelők és a jelenlétek imádságos dinamikáját.
 - c) A képzési folyamatokat a kalazanciusi identitásban, melyek gazdagítják és erősítik az összetartozásban és a társfelelősségben való növekedést.
15. Mindez a szolgálat szokásos platformjain keresztül bontakozik ki: iskolák, plébániák, nem formális nevelési tevékenységek stb.

16. A piarista jelenléti projekt²⁵ a keresztény közösség fejlődését segíti elő. Ez a modell kedvez a különböző intézmények közötti célok alapján történő összekapcsolásának, és segít a részvételi módozatainak tisztázásában és rendezésében. Ezáltal egy „ki-lépő” egyház és „ki-lépő” Kegyes Iskolák vízióját mutatja.

Cselekvési irányok

1. Haladjunk a piarista keresztény közösség felé, mely a jelenléti modell maga, és gondozzuk prioritásként ezt az egyházi helyet.
 - Használjuk ki a kalazanciusi önazonosságban való képzési kínálatot.
 - Segítsük elő saját hivatásának felfedezését és megélését intézményeink minden munkatársa számára.
 - Használjuk ki a szinergiákat a következőkkel: plébániák hálózata, Itaka-Escolapios, Kalazancius Mozgalom, más demarkációk már elvégzett munkái és tapasztalatai...
2. Bátorítsunk és segítsünk minden demarkációt a részvételi területén való előrehaladásra a szerzetesek és világiak hivatáskultúrája alapján és a konkrét létező valóságokból kiindulva:
 - Készítsünk terveket, ütemterveket.
 - Határozzuk meg és használjuk ki a felmerülő és eredményesen használható tapasztalatokat.
 - Minden jelenlét a demarkáció részvételi szabályzatának megfelelően haladjon előre (miután alaposan megismerték és foglalkoztak a 2015-ös részvételi direktóriummal).
3. Gazdagítsuk az együttműködési módozat különböző sajátos formáit képzési folyamatok tervezésével nevelők, tanárok, katekéták, a Kalazancius Mozgalom monitorozói, önkéntesek, volt diákok stb. számára.
4. Ösztönözzük mindazt, ami a renddel közös felvetésekből kiindulva kedvez a Piarista Rend Testvérisége érésének és növekedésének, akkor is, ha a felvetések nem kizárólag a testvériségéi.

²⁵ A 2015-ös részvételi direktórium és a különböző tartományi jelenléti projektek mellett a Regula 12. pontja is utal erre a fogalomra.

- Rendszeres találkozók a kongregáció és a testvériség tanácsa között.
 - Jelenléti modell.
 - Megosztott alkalmak és csapatok.
 - Szolgálatok és küldések.
 - Egyesített közösségek.
 - Jogi integráció.
 - Társfelelősség a küldetésben, kihasználva az Itaka-Escolapios előnyeit.
 - Kommunikáció és kapcsolat a szerzetesek és világiak között, odafigyelve a párbeszédre és a személyes meghallgatásra.
5. Vonjuk be a szerzeteseket konkrét képzési projekteken keresztül a kezdeti és a folyamatos képzésbe a részvétel minden területén (ezek lehetnek a világiakkal közös képzések), így növekedve a szinodalitásban.
6. Lépünk előre a megosztott küldetés módozatában, a demarkációkban megvalósuló különféle programtervek tisztázásával, kidolgozásával és közzétételével, és egyéb új, alkalmas programtervekkel.

3. FŐ TÉMA

A piarista szerzetes, akire szükségünk van

7. Kulcsterület

Hivatásgondozás

Rendszerszintűen mozdítsuk elő
egy jól működő hivatáspasztoráció valamennyi összetevőjét!

„A hivatáskultúra »globális koherenciára« törekszik mindazon dolgok között, amiket demarkációként teszünk és megélünk, mégpedig oly módon, hogy egyértelműen első helyen álljon mindnyájunk hivatásának és piarista identitásának segítése, mindnyájunké, akik a piarista projekt részesei vagyunk. Hivatáskultúrán olyan »gondolkodás-, érzés-, cselekvés- és ünneplésmódok koherens és közösen vállalt együttesét« értjük, amelyek »megteremtik a szükséges környezetet ahhoz, hogy az emberek felfedezzék keresztény hivatásukat.« (Piarista Rend 46. egyetemes káptalanja: Hívás a piarista szerzetesi életre, 8. pont.)

1. Alapvető fontosságúnak tartjuk, hogy Kegyes Iskolák fejlődjön abban, hogy értékel minden olyan munkát, amely a rend megerősítésével kapcsolatos, mivel a rend Isten országa szolgálatának az eszköze. Annak megszilárdítása és növekedése mindenki felelőssége. Lényegi fontosságú, hogy fejlődjünk ebben a mentalitásban.
2. Ezt a hivatáskultúrát bátorítja a Kegyes Iskolák missziós platformjain és közösségeiben. Ebben a kedvező és szükséges környezetben egyértelműen kell hívni és felelősen kell irányítani ezeket a sajátos hivatásokat a piarista szerzetesi és papi élet felé. Ez utóbbi a témája ennek a dokumentumnak és a kidolgozásához bejárt a folyamatnak, anélkül, hogy más hivatásokat kevésbé fontosnak tartanánk.

3. Arra van szükségünk, hogy minden *piarista szerzetes a hivatására összpontosítva, szenvedéllyel és örömmel élje meg hívó, közösségi és missziós életét. Tisztában vagyunk azal, hogy ez az egyensúly nemcsak az egyes szerzetesektől, hanem igen sajátos módon a közösségi környezettől és a demarkáció dinamizmusától is függ.*
4. *Minden piarista szerzetes felelős azért, hogy másokat hívjon, hogy osztozzanak hivatásában. Az egyes rendtagok „hivatáskultúrája” a legjobb módja annak, hogy mi, piaristák kifejezzük a rend iránti hálánkat: azért dolgozunk, hogy élete és küldetése növekedjen. Arról beszélünk, hogy hogyan tudjuk ösztönözni a szerzetesek mentalitásának a megváltozását, abban segítve őket, hogy új módon vállalják a hivatáskultúra iránti elkötelezettséget, aktívan vegyenek részt a helyi és tartományi hivatáskultúra-csapatok projektjeiben és konkrét feladataiban. Gyökeres és mély változásról beszélünk.*
5. A kezdeti képzéstől fogva vállaljuk ezt a társfelelősséget. Ott építjük a rendet, ahol vagyunk. Mi, piaristák kezdetől fogva ebben a meggyőződésben növekszünk. A fiatalok pedig akkor lesznek képesek ennek megélésére, ha ezt látják nevelőiknél és az idősebb szerzeteseknél.
6. Szerzetesi, papi, nevelői létünket teljes körűen éljük meg. Ebből a hivatásból fakadóan közel vagyunk a fiatalokhoz, bizalmat ébresztünk bennük, szolgáljuk, meghallgatjuk és növekedésükben segítjük őket. Ehhez szükségesnek tartjuk a kísérés kultúrájának kialakítását, ami segít bennünket abban, hogy saját küldetésünket nagylelkű odaadással teljes mértékben éljük meg, legyőzve az individualizmus kísértéseit, a főszerepre való törekvést, a klerikalizmust vagy a küldetés iránti elkötelezettség hiányát.
7. A piarista szerzetesközösségnek jelszerűnek kell lennie, olyannak, amely jelen van a fiatalok között, meghívja őket otthonába, örömteli tanúságtételével vonzó számukra. Mindezeket a közösségi összejevetelen kell megbeszélni és értékelni. Van egy kérdés, amelyet a szerzetesközösségnek érdemes feltennie: *Minék kell változnia közösségünkben, hogy képesek legyünk befogadni egy fiatal, és megosztani vele az életünket?*

8. Fontos mindannak ápolása, ami segít a *piarista szerzetesi hivatás jó megjelenítésében*. Egyértelmű tanúságot kell tennünk önazonosságunkról, hogy érhető legyen a piarista szerzetesi élet és papság sajátossága. Idézzünk néhány példát: a szerzetesek legyenek világosan felismerhetőek intézményeinkben; dolgozzunk azon, hogy láthatóvá váljon, mit jelentenek a fogadalmak és a megszenteltség, és milyen következményekkel járnak; jól meg kell különböztetni a világi személy életét a szerzetes életétől, hogy olyan osztozásban fejlődhessünk, melyik nem hígítja fel az identitásokat; világosan kell beszélni a fiatalokkal arról, miben áll és mivel jár a szerzetesi élet.
9. Szolgálatunk gyakorlása és a fiatalokkal való nevelői kapcsolat révén *kifejezetten hívjuk a fiatalt, hogy piarista szerzetes legyen*. Megismertetjük sajátos hivatásunkat, és piarista környezetekből hívjuk a fiatalokat, mindig az egyes emberek javára törekedve.
10. Intézményeinkben megosztjuk a küldetést számos *nevelővel, hitoktatóval és különböző munkatársakkal*. Segítjük képzésüket, hogy ők is tudjanak segíteni a hivatásgondozás feladatában. A piarista testvériséggel különösen is osztozunk a hivatáskultúra ösztönzésében, és a piarista szerzetesi hivatások népszerűsítéséért folyó határozott munkában.
11. Meg vagyunk győződve a családpsztorációs munka fontosságáról, tisztában vagyunk a családgyház szerepével a gyermekek hivatásának érlelődésében, nagylelkűségük, bátorságuk és önállóságuk alakulásában. A piarista keresztény közösség képzése alapvető szerepet játszik ennek elérésében.
12. Nőtt a demarkációk tudatossága a piarista hivatás kísérésének fontosságáról. A célt szolgáló rendszeres programok és eszközök fejlődése figyelemre méltó.
13. Nagyon hivatásébresztő *magának a rendnek a missziós dinamizmusa*. Nemcsak azért kell szeretettel és világosan bemutatnunk, hogy a fiatalok tisztában legyenek a rend által annyi országban működtetett különböző missziókkal, hanem dolgoznunk is kell a misszionárius alakján, mint olyan valamin, amit javasolnunk kell a fiatalok számára.

14. Hivatáskultúránk szorosan kapcsolódik a *demarkáció* saját *projektjéhez*. Olyan demarkációkra van szükségünk, amelyek képesek „önmaguk megálmodására”, s ezért olyan tereket és dinamizmusokat tudnak biztosítani a maguk számára, amelyekben ez lehetséges. Csak egy álmokkal, reményekkel és projektekkel teli demarkáció lesz képes megszólítani a fiatalokat, hogy benne éljék meg hivatásukat. Ebben nagyon fontosnak tartjuk a fiatal felnőtt piaristák szerepét, akiknek sajátos módon megfelel az a kihívás, hogy a hivatáskultúra optikájából építsenek megújított demarkációkat, természetesen értékelve idősebb rendtársaink fiataloknak szóló tanúságtételét.
15. Értékeljük a hivatás mellett és a hivatás ellen szóló elemek felderítése révén szerzett tisztánlátást. Ez az önértékelés lehetővé teszi számunkra, hogy realizmussal helyezzük el magunkat jelenünkben, és erőfeszítést tegyünk mindannak kijavítására, ami nem segíti fejlődésünket.
16. A *Generálisi Kongregáció rendszeresen ösztönözze az e téren tett erőfeszítéseket*, például reflektáló csoportok létrehozásával, tanfolyam szervezésével, elősegítve néhány szerzetes e területen való magasszintű képzését, és azáltal, hogy a hivatáskultúráról való reflexiót elevenen tartja a rend életében. A cirkumskripciók és a demarkációk szintjén szeretnénk tovább növekedni a szervezettségben és tervezésben, amely mindezt elősegíti.
17. *Rendünk nem jár egyedül*. Egyházi környezetben élünk, tevékenyen részt veszünk az egyház életében, osztozunk a többi szerzeteskongregációval és együttműködünk velük.
18. *Az is része a hivatáskultúrának, hogy konkrétan hogyan végezzük a piarista szerzetesi élet sajátos hivatásgondozását*. Ráadásul nincs valódi, érett, felelősségteljes hivatásgondozás, ha nem a hivatáskultúra az alapja. És nincs igazi hivatáskultúra, ha az nem torkollik szerves és hatékony hivatásgondozásba. Hivatáskultúra nélkül a hivatásgondozás összefüggéstelen tevékenységekké fajulhat, hivatásgondozás nélkül pedig a hivatáskultúra csupán elmélet, amely nem képes a változásra és az átalakulásra.

19. Elengedhetetlen, hogy az összes demarkáció rendelkezzen a *hivatásgondozás alapstruktúráival*. Nevezetesen:
 - a) Kell lennie egy demarkációs felelősnek, valamint helyi felelősöknek minden piarista jelenlétben.
 - b) Négyéves projekttel (statútum) és éves programmal kell rendelkezünk mind helyi, mind demarkációs szinten.
 - c) Demarkációs és helyi csapatokkal kell működnünk.
 - d) Hangsúlyt kell kapnia a helyi szerzetesközösség hivatásgondozásával való kapcsolatának.
 - e) Ugyanígy a hivatásgondozásnak egyértelműen kapcsolódnia kell az általános pasztorációhoz.
 - f) A nagyobb előjáróknak demarkációs szolgálatuk során különös figyelmet kell fordítaniuk a hivatásgondozás témájára. A piarista jelenléteknél tett látogatásaik egy részét életünk és küldetésünk e fontos területének kísérésére kell használniuk.
 - g) Meg kell tervezni a hivatásgondozás helyi és demarkációs felelőseinek felkészítő folyamatát, amelynek a demarkáció dinamikájának része kell, hogy legyen.
 - h) A hivatáskultúrának része kell, hogy legyen a szerzetesközösségek projektjeinek.
 - i) Ösztönözzük a „minőségbiztosítás kultúráját”, hogy a tervezéseket mindig kísérjék értékelések.
20. Ahol csak létezik *piarista testvériség*, fontolóra kell venni a hivatásgondozáshoz való hozzájárulását. A demarkáció kongregációjának együtt kell dolgoznia a testvériség tanácsával, hogy ezt a közös kihívást előbbre vigyék. Bátorítani kell a piarista keresztény közösséget hiteles hivatáskultúra-teremtő minőségében.
21. Törekedni kell arra, hogy a *hivatásgondozás erőforrásait és anyagainak megosszuk* azokkal, akik azt előmozdítják, így hasznosítva mindazt, ami az egyes demarkációkban kibontakozik.
22. Törekedni kell a *hivatásokért való folyamatos ima ösztönzésére*. Igyekezzünk megteremteni és elősegíteni a hivatásokért folyó imádság tereit és környezetét.
23. A következő *tizenöt tétel* hasznos eszköz a hivatásgondozás tartományi és helyi szintű *értékeléséhez*.

1. tétel: „A piarista hivatásgondozás akkor prioritás, amikor minden piarista a hivatásébresztés szellemében él.”
2. tétel: „A piarista hivatásgondozás akkor prioritás, amikor minden piarista közösség az élete és projektje középpontjába helyezi.”
3. tétel: „A piarista hivatásgondozás akkor prioritás, amikor egyértelmű helye van a demarkáció életében és projektjében.”
4. tétel: „A piarista hivatásgondozás akkor prioritás, amikor a demarkáció valamennyi intézményében egyértelműen biztosítja a piarista karizma megismertetését és bátorítását.”
5. tétel: „A piarista hivatásgondozás akkor prioritás, amikor valóban transzverzális tengely minden intézményünkben.”
6. tétel: „A piarista hivatásgondozás akkor prioritás, amikor minden intézménynél van felelős személy az előmozdítására.”
7. tétel: „A piarista hivatásgondozás akkor prioritás, amikor a hivatás területén minden intézménynek világos és kiértékelhető célja van.”
8. tétel: „A piarista hivatásgondozás akkor prioritás, amikor a piarista hivatás kísérésének folyamata (a spanyol rövidítése néhol AVE) egyértelmű, és azt hűségesen végzik.”
9. tétel: „A piarista hivatásgondozás akkor elsődleges, amikor a demarkáció lehetővé teszi és ösztönzi, hogy maga a piarista hivatásgondozás újítsa meg és gazdagítsa azt.”
10. tétel: „A piarista hivatásgondozás akkor elsődleges, amikor a demarkációnak van élet- és jövőtávlat; ellenkező esetben nem állhat fenn, vagy »tevékenységekké« alakul.”
11. tétel: „A piarista hivatásgondozás akkor elsődleges, amikor arra ösztönzi a befogadó közösségeket, hogy azok valóban egy új jövő »kihordói« legyenek.”
12. tétel: „A piarista hivatásgondozás akkor elsődleges, amikor három radikálisan lényegi dinamizmus kínálatá alapján fogalmazzák meg: istentapasztalat, a szegényekkel való munka és a közösség.”

13. tétel: „A piarista hivatásgondozás akkor elsődleges, amikor valóban kapcsolódik a kezdeti képzéshez és a folyamatos képzéshez.”
14. tétel: „A piarista hivatásgondozás akkor elsődleges, amikor a piarista ifjúsági színódus terveiben mélyrehatóan foglalkoznak vele.”
15. tétel: „A piarista hivatásgondozás akkor prioritás, amikor a demarkáció valóban »hivatásokért imádkozó testületté« válik.”

Cselekvési irányok

1. Ösztönözzük, hogy minden demarkáció hivatáspasztorációjának legyen projektje, koordinátora, csapata és költségvetése. Biztosítsuk, hogy a koordinátornak elegendő ideje legyen arra, hogy hatékonyan foglalkozzon ezzel a témával.
2. Mozdítsuk elő, hogy a közösségek vállaljanak felelősséget a hivatásgondozásért, és legyenek befogadók, hogy az érdeklődők megtapasztalhassák közösségi életünket és szolgálatunkat.
3. Erősítsük a szerzetesek és világiak hivatásgondozásban való részvételét konkrét tevékenységekkel és a hivatáskultúra fontosságának egyértelmű tudatosításával.
4. Imádkozzunk hivatásokért az élet és a küldetés minden területén. Minden demarkáció, helyi közösség és piarista intézmény legyen imádkozó testület, mely tisztában van azzal, hogy a hivatás Isten ajándéka.
5. Vizsgáljuk felül és biztosítsuk a hivatáskultúra kulcsszerepét a lelkipásztori folyamatokban, elsősorban a Kalazancius Mozgalomban.
6. Valósítsuk meg egy rendi képzési tervet a demarkációk hivatásgondozási koordinátorai számára, elsősorban virtuális eszközök felhasználásával.
7. Kísérjük azokat a demarkációkat, amelyek még nem dolgozták ki vagy nem frissítették hivatásgondozási projektjüket, vagy segítséget kérnek terveik kidolgozásához és megvalósításához.

8. Kulcsterület

Kezdeti képzés

Ösztönözzük azokat a törekvéseket és tapasztalatokat, amelyek legsürgetőbbek és legszükségesebbek a kezdeti képzés folyamatainak megfelelő fejlesztéséhez!

Hivatási folyamat alatt Isten szerencsés hívását és a fiatal merész, kitartó és progresszív válaszadási folyamatát értjük, aki Jézus Krisztusra koncentrálna megéli és integrálja azt a küldetést, amelynek megvalósítására napjainkban a Kegyes Iskolák hívást érez, hogy folytassa a Kegyes Iskolák építését, melyre szolgálunkhoz pótolhatatlan szükség van.

A 48. egyetemes káptalan a karizma népszerűsítésére, valamint a társadalom és az egyház átalakítására összpontosítva egyre elszántabban és egyre nagyobb lendülettel támogatja a piarista képzés és tanulmányok direktóriumának (FEDE) útmutatásait, amely minden találkozóknk középpontjába helyezi a gyermekek és sebezhető fiatalok méltóságának tudatos fejlesztését és határozott, szervezett előmozdítását.

Tudjuk, hogy ahogy együtt nő a búza és a konkoly, úgy a számunkra szükséges piarista hivatásokat is összezavarhatja, megfojthatja vagy gyökerestül kitépheti a világiasság mai dinamikája mind egyházi, mind társadalmi téren.

A 48. egyetemes káptalan hangsúlyozni kívánja abbéli szándékát, hogy a rend olyan piaristát kísérjen és képezzen, aki fokozatosan és mindenekelőtt az alábbi készségekre vagy kompetenciákra tesz szert: kísérés, megkülönböztetés, a megosztott küldetés iránti szenvedély, melynek középpontjában missziós dinamikájával maga Jézus Krisztus áll. A kezdeti képzésben részt vevő piarista a képzési lehetőségeket arra használja, hogy megküzdjön az olyan rossz tendenciákkal, mint a klerikalizmus, a visszaélő attitűdök és más egyházi patológiák, amelyek gátolják a jelölt tisztességes és átlátható fejlődését, akinek pedig rendszeres és mindennapos kapcsolatban kellene lennie a Lélekkel, hogy Isten fényét és a világ fényét megkülönböztethesse.

A kezdeti képzésben részt vevő piarista megnyitja életét, hogy Isten már köztünk lévő országának és a kalazanciusi karizmának csírája és reményt adó jele legyen. A kezdeti képzésben lévő piarista ezt a képzési dinamikát a folyamatos képzésre előretekinthetve gyakorolja – megtanul tanulni –, hogy idővel Jézus Krisztusra és az ő világban való küldetésére nyitott, szenvedélyes piaristává fejlődjön.

A 48. egyetemes káptalan szeretné felkínálni ezeket a cselekvési irányokat a jelenlegi 2021-2027-es hatéves időszakra, remélve, hogy nemcsak a növendékek és a kezdeti képzés felelősei teszik magukévá őket. Szeretnénk, ha ez a Kegyes Iskolák tudatos vállalása lenne, melyet minden – helyi, demarkációs, circumskripciós és rendi – szinten megbeszélnek, elhatároznak és megszerveznek. A Kegyes Iskolák testületének alkotóiként így biztosítunk egybehangzó, pozitív, evangéliumi és céltudatos referenciáját a köztünk formálódó fiatalok számára.

A kezdeti képzésben hangsúlyozott dinamikák: kommunióban való munka, szinodalitás, hálózatépítés, kritikai elemzés, projekt, Kegyes Iskolák építése, küldetés, párbeszéd, empátia, kísérés, megkülönböztetés, testvériség, részvétel, átfogó ökológiai látásmód.

Cselekvési irányok

1. Fejlesszük azokat a tartalmakat és tapasztalatokat, amelyek a mai korban dolgozni szükségesek:
 - Interkulturalitás és inkulturáció a növendékházakban.
 - Nyelvtanulás.
 - Rendi mentalitás a meglévő dinamikákkal: részvétel, szinodalitás és fenntarthatóság.
 - Missziós kultúra.
 - Az ökológia és az ökoszisztémák gondozása mint átfogó képzési téma.
 - Vállalkozói, vezetői és kommunikációs kultúra (felkészülés a jövőre).
 - Affektivitás: a szeretet áll a személy középpontjában.
 - Klerikalizmus és hatalommal való visszaélés.

- A szabadságnak mint a képzési folyamat alapvető lehetőségfeltételének nevelése. A heteronómiából az autonómiába való továbblépés, elősegítve a személyes növekedés folyamatait és az egymásrautaltság képességét.
 - Elmélyedés a nemi identitás és a nemi szerepek kérdéseiben annak érdekében, hogy a szerzeteseket kísérni tudjuk. Vágyak, törekvések és szükségletek kanalizálása.
 - Felkészítés a szolgálat és a lelkiség megélésére.
 - Tanulásképesség: a tanulás megtanulása, az elsajátító képesség fejlesztése.
 - A rendhez tartozás, a rend valamennyi növendékének online találkozóin keresztül is.
 - Gondos, jól megtervezett (személyes és online) kalazanciusi képzés, vándortanárok segítségével.
2. Alakítsuk ki a szerzetesjelöltek átfogó kísérési kultúráját, amely felkészíti őket a megkülönböztetésre.
- A hivatásgondozás során megkezdett kísérési folyamatosságának biztosítása (a belépési folyamatok gondozása).
 - A fiatal piarista kísérése hivatása központjából – elhívás, válaszadás, és Jézusnak, az Úrnak a követése.
 - Az élet tisztaságának és átláthatóságának, az evangéliumi értékekkel való összhangjának, a szolgálat lelkületének, az egyszerűségnek és a másokért végzett munkának a kísérése.
 - A küldetés iránti szenvedély, a szolgálat, az evangelizáló és nevelői munka képességei fejlesztésének a kísérése, különösen ápolva karizmánk leg-hitelesebb jegyeit.
 - A közösségi életet építő képesség, a személyes kapcsolatok, a küldetésben való együttműködés és a csapatmunka kísérése.
 - A missziós szolgálatra való rendelkezésre állás, az új valóságok és kihívások iránti érzékenység kísérése, a rend teljes körű szolgálatának, az interkulturális találkozásnak, a megosztott munkának, a társadalmi és rendi kihívások vállalásának a kísérése.

- A képzésben lévők pszichológiai és emberi érettségének kísérése.
 - A képzésben lévők tanulmányainak kísérése.
3. Elkötelezett és képzett nevelők álljanak a képzés szolgálatában, megfelelő folyamatos képzéssel és lehetőség szerint stabil nevelői közösséggel.
- A nevelők képzése az interkulturalitás és az inkulturáció terén.
 - A nevelő hivatásbeli növekedési folyamatának biztosítása.
 - Gondoskodás a képzést végző rendtag személyes emberi és lelki kíséréséről.
 - A nevelők képzése a szexuális visszaélések, valamint a hatalommal és a lelkiismerettel való visszaélések megelőzése és a klerikalizmus leküzdése érdekében.
 - A Generálsi Kúria „Identitás és karizma” részlegének segítségével tanfolyamok és szemináriumok szervezése a képzést végző személyek számára, különös tekintettel kalazanciusi képzésükre.
4. Dolgozzuk ki a kezdeti képzési folyamatok felépítésével kapcsolatos valamennyi kérdést a demarkációban.
- Vegyük figyelembe a FEDE mai kor számára meghatározott piarista profilját: állapítsuk meg a képzés során fejlesztendő készségeket, hogy tudjunk dolgozni rajtuk. Ebben az értelemben testesítsük meg a képzésben annak piaristának, közösségi életnek és küldetésnek a jövőjét, amelyet a rend és az egyes demarkációk reflexiója alapján előrevetítünk.
 - Vessük össze az egyház és a püspöki konferencia papképzési szabályzatát (Ratio Formationis) a demarkáció szabályzatával, és frissítsük azt.
 - A képzés felelősei nyújtsanak be beszámolókat a demarkáció nagyobb előjárójának és a megfelelő rendi hatóságnak a képzési folyamatok kísérésének módjáról. Gondoskodni kell arról, hogy szülessen visszajelzés a beszámolókra.

- Használják a 2019-es római dokumentumot („A megkülönböztetés elemei a szexuális visszaélés és a hatalommal való visszaélés kultúrájának leküzdéséhez a kezdeti képzés perspektívájából”) mint a képzési folyamat képzési szempontok alapján történő értékelésének eszközét.
 - A képzési eszközöket alkalmazzák a folyamatba bevont valamennyi dimenzióra: lelkipvezető, a képzés felelősének rendszeres kísérése, pszichológiai tanácsadás, beszámolók készítése, növekedési csoportok.
 - Lépjenek előre abban a célkitűzésben, hogy minden demarkációnak legyen teljes képzési folyamata, és ezt a célt jól kapcsolják össze a rendi mentális gondozásával és a képzésben lévők cseréjével.
5. Olyan közösségi környezetet kell kialakítani, amely elősegíti a képzési folyamat fejlesztését.
- A közösségi életstílus és a csapatmunka gondozása.
 - A növekedést segítő közösségi légkör megteremtése.
 - A képző csapat valódi képző közösségként való működésének biztosítása.
 - Növendékházaink legyenek a hiteles „közösségi élet iskolái”.
6. A gyermekek és a serdülők egészséges védelmén keresztül biztosítsuk azt, hogy a Kegyes Iskolák továbbra is a lányok és fiúk teljes körű fejlődésének a színtere legyen.
- A rend, a helyi egyházak és a demarkációk gyermekek és serdülők védelmét szolgáló előírásainak beépítése és alkalmazása.
 - Képzési csapatok létrehozása valamennyi demarkációban, amelyek a kísérés és a kölcsönös szupervízió terei lehetnek.
 - A képzést vezető személyekkel való reflexió, mindenekelőtt a sebezhető felnőttek tiszteletéről.

9. Kulcsterület

Folyamatos képzés

Valósítsunk meg olyan folyamatos képzést,
amely a hivatásban való növekedés teljes körű folyamatát
segíti, az egyének és közösségek
megfelelő kíséréséből kiindulva!

A rend 48. egyetemes káptalanja nagy figyelmet fordított képzésünk minden szempontjára, és elfogadta a megújított direktóriumot, amely irányvonalak széles skáláját kínálja rendi életünk eme dimenziójának megfelelő ösztönzésére.

Röviden összefoglaljuk a direktórium céljait és felépítését, és az egyetemes káptalan által jóváhagyott legfontosabb cselekvési irányokat.

Átfogó pillantás a direktóriumra

1. A direktórium a II. vatikáni zsinattól napjainkig nagy mennyiségű szakirodalmat vesz figyelembe a folyamatos képzésről, kiemelt hangsúly fektetve a rend életének kulcselveire: hivatáskultúra, a Kegyes Iskolákban való részvétel, kezdeti képzés, szolgálat és kalazanciusi lelkiesség. Ily módon érzékelteti a rend egyházzal való közösségét, és utal a képzés területén meglévő gazdag egyházi hagyományra.
2. Különösen a direktórium 6. pontjában, melyben ismerteti a folyamatos képzés *kulcsfogalmait*, kiemeli a direktórium képzési folyamatának fő irányait:
 - a) Javasolja a képzési folyamat projektdinamikában való megélését. A személyes, közösségi és jelenléti projektek nagyon hasznos közvetítők az átalakító és teljes körű növekedési folyamat megéléséhez.
 - b) Tartalmazza a rend tényleges életével és azzal a demarkációval kapcsolatos képzést, amelyhez a szerzetes tartozik, valamint a társadalommal és az egyházzal kapcsolatos képzést.

- c) Biztosítja Isten akaratának az előljáró és a közösség kísérésével való megkülönböztetését. Ez a megkülönböztetés lehetővé teszi, hogy a képzést a személyes és intézményi megújulás állandó folyamataként éljük meg.

A direktórium célja

A direktóriummal több célt kívánunk elérni:

1. Annak elérése, hogy a növekedés és a hivatáshoz való hűség átfogó folyamata meglegyen minden szerzetesben piarista élete során.
2. Mély átalakulásokat kívánunk előidézni a szerzetesek szívében, amelyek minden területen lehetővé teszik a hiteles változást: személyes változások (megtérés), változások az együttélésben, változások a szerzetesi megszenteltség radikális megélésének módjában és a piarista küldetés iránti nagylelkű odaadásban.
3. A mai kihívásokra válaszolni tudó rendi kultúra előmozdítása olyan dinamikák és struktúrák létrehozásával, amelyek továbbra is lehetővé teszik a piarista karizmát a mai világ szolgálatában.
4. Eljutás a személy központi magjához, ahol Isten végzi teremtő munkáját, és ahol mindenkit a nevéen szólít a gyermekek és fiatalok nevelésére és evangelizálására.

A direktórium felépítése

1. Az egész dokumentum a piarista képzési modellt tartalmazza. A saját képzési modell elképzelést Ferenc pápa szorgalmazta a 2015-ben Rómában tartott világtalálkozóon; ekkor minden kongregációt és szerzetesi intézményt arra kért, hogy saját forrásaik figyelembevételével gondolják át képzési folyamataikat: a lelkeséget és a saját karizmát azért, hogy biztosítani tudják minden rendtag identitását és a saját szerzetescsaládjához való tartozását. A pápának ez a kezdeményezése ösztönözte a piarista képzési modell kidolgozását, mind a kezdeti, mind a folyamatos képzés vonatkozásában.
2. A folyamatos képzés direktóriuma ezért azt a struktúrát veszi figyelembe, amelyet a pedagógiában pedagógiai

modellként ismerünk, és amely, mint minden modell, a valóság elemzésén alapul; olvassuk emberi értelmezés szerint, és esetünkben Istennek és a hivatásnak megfelelő értelmezés szerint is; elérendő célok; pedagógiai törekvések és értékelési kritériumok, amelyek megmutatják, hogy miképpen lehetett kezelni és átalakítani a valóságot a kihívások fényében.

3. Direktóriumunk figyelembe veszi a társadalom, az egyház és a Kegyes Iskolák jelenlegi valóságát, amelyben a piarista szerzetes kibontakozik és folyamatosan formálódik; olyan témák adják a képzési folyamat kontextusát, mint az interkulturalitás, inkulturáció, szinodalitás, kilépő egyház, hatalommal, lelkiismerettel való visszaélés, és szexuális visszaélés, érzelmi érettség, hiteles istentapasztalat stb. Ezeket megtaláljuk a direktóriumban azokban a vonásokban, amelyek a szerzetes személyét a különböző életciklusokban és az élete során átélt különleges helyzetekben jellemzik.
4. A direktórium egyértelműen meghatározza, milyen értelmezési keretet használ arra, hogy megértse a szerzetes személyét, Istennel és másokkal való kapcsolatát, és a hivatást, amelyre elhivatottságot érez; az 1., 2. és 3. pontban meghatározza és tisztázza a piarista identitást és képzést, és a piarista képzési folyamatot, melyek a hatékony folyamatos képzés nélkülözhetetlen kulcselemei. Világosan meghatározza azokat a célokat, melyeket a teljes képzési folyamat során el kíván érni, továbbá az egyes dimenziók szerinti célokat, amelyekkel leírja a szerzetesek teljes körű fejlődését. Egyidejűleg tisztázza a képzési folyamatokat lehetővé tevő struktúrákkal, módszerekkel, közvetítőkkel és attitűdökkel kapcsolatos pedagógiai törekvéseket. A fentiek a 4. fejezetben található, amely a képzési folyamat közös elemeit ismerteti.
5. A képzési folyamat gyümölcse nem más, mint az a piarista szerzetes, akire ma szükségünk van, hogy tovább építse a Kegyes Iskolákat, és egész életét a piarista küldetésnek szentelje. Kalazancius szavaival a piarista, akire szükségünk van APOSTOLI ÉLETŰ, NAGYON SZEGÉNY, NAGYON EGYSZERŰ ÉS ALÁZATOS.

A direktórium ezeket a jellemzőket a képzési folyamat által érintett különféle dimenziókban, a 4. és 5. pont „tulajdonságok vagy területek” és „jellemző tulajdonságok” részekben fejti ki.

Cselekvési irányok

1. Dolgozzunk ki teljes körű kíséresi tervet a különböző életciklusokra, amely megerősíti a fiatal felnőtt piaristák és az idősebb korosztályok kísérését, továbbá a közösségekben és a demarkációban folyó kölcsönös kísérést. Készítsünk fel az életciklusváltásokra, átképzésre és mérlegelésre szánt idők és terek révén.
2. Mozdítsuk elő az interkulturális készségeket és a szakosodást mindenféle tanulmányok terén, valamint több nyelv elsajátítását, és segítsük elő az új kultúrák megértését és a hozzájuk való viszonyulás képességét a globalizált világban, amelyben élünk.
3. Ösztönözzük a kísérést, hogy növekedjen a képességünk mások elhívására, és segítsük őket az Istentől nekik ajándekozott hivatás felfedezésében.
4. Mozdítsuk elő a kilépő „Kegyess Iskólákat” mint képzési irányt, amely kiemeli a piarista missziós lelkületet az interkulturalitás és az inkulturáció jegyében.

4. FŐ TÉMA

Pótolhatatlan szolgálat

10. Kulcsterület

A szinodális út a fiatalokkal és a Kalazancius Mozgalom
Értsük meg és bátorítsuk a Kalazancius Mozgalmat
és a fiatalokkal járt közös utat
mint a Kegyes Iskolák életének valódi kulcsterületét!

A Kegyes Iskolák rendje a kezdetektől a fiatalok lelkipásztori folyamatainak előtérbe állítására törekedett. Láthatjuk a korai javaslatok között, már a Boldog Pietro Casani által életre hívott kongregációknál, amelyek folytatódtak az évszázados piarista hagyományokban. A mai korhoz közelebb, Angel Ruiz generális atya levelében megújította a fiatalok központi szerepét: a fiatalok a Kegyes Iskolák előnyben részesített választása.

Az elmúlt években az ifjúsági szinódus és a Kalazancius Mozgalom olyan tapasztalatok voltak, amelyek a Kegyes Iskolákban a fiatalok nagyobb szerepvállalásához vezettek. Mivel ennek az új piarista pünkösdeknek a Szentlélek a főszereplője, megállapítjuk, hogy a fiatalok nagyszerűen tudnak figyelni rá. Így velük együtt nyílunk meg a Lélek működésére.

Szinodális út a fiatalokkal

A *Fiatalok, hit és hivatástisztázás* témára épülő piarista szinóduson megélt folyamat döntő lökést adott a Kegyes Iskolák és a fiatalok új kapcsolatának. A tanulság világos: járjunk együtt, szinodális módon.

„Amikor ez a szinódus eldöntötte, hogy a fiatalokkal, a hittel és a hivatástisztázással fog foglalkozni, az egész egyház nagyon konkrét választást tett: történelmi lelkipásztori prioritásnak tekinti ezt

a küldetést, amelybe időt, energiát és forrásokat kell fektetni. Ezen a szinóduson megtapasztalhattuk, hogy a keresztény fiatalokkal megélt társfelelősség nagy örömforrás a püspökök számára is.”²⁶

„Kevés téma talál bele ennyire pontosan a piarista élet és küldetés szívébe, mindannyiunknak, akik piaristának érezzük magunkat a mély hivatásérzésébe. Hívlak titeket a szinodális folyamat megélésére, a reflexió, a meghallgatás, az imádság, az ünneplés és azon döntéshozatali út bejárására, amely segít abban, hogy teljesebb válaszokat adjunk az evangéliumra, az Isten által szívünkbe ültetett kérdésekre, és a horizontunk részét képező keresésekre.”²⁷

1. A piarista szinódusi folyamatot az egyetemes egyházzal közösségben, négy szakaszban éltük meg:
 - a) az első a helyi, vagy a jelenlétek és demarkációk szakasza (2017 júniusától 2018 júniusáig);
 - b) a második, a földrészek vagy cirkumskripciók szakasza (2018. július 30-tól augusztus 2-ig);
 - c) a harmadik a püspöki szinódus következtetései befogadásának (2018 októberétől 2019 júliusáig) és a renddel kapcsolatos döntéshozatalnak a szakasza. Ez a harmadik szakasz az Oaxacában (Mexikó) tartott *piarista ifjúsági közgyűlésen csúcsondott ki*, amelyen a fiatalok a rend valamennyi demarkációjából képviseltették magukat, és amely egy harminchat javaslatot tartalmazó dokumentumot adott ki nyolc munkaterületről.²⁸
 - d) a negyedik szakasz, amelyben jelenleg vagyunk, az Oaxacában tartott ifjúsági közgyűlés javaslatának megvalósítási szakasza. Ennek a szakasznak azt a címet adtuk, hogy „Járjunk együtt a szinódusi úton”. A 2022. évi egyetemes káptalanon ismertették az eredményeket.
2. Jó, ha felidézzük a 2017. júniusi piarista szinódust meghirdető levélben megfogalmazott három célkitűzést, és felvetjük annak kihívásait:
 - a) A fiatalok, hit és hivatástisztázás a pasztoráció fő sodrában szerepel.

²⁶ Püspöki Szinódus: *Fiatalok, hit, hivatástisztázás. Záródokumentum* [2018], 119. pont.

²⁷ Prot.S.154.2017. Közlemény, Pedro Aguado SchP generális atya.

²⁸ Lásd a dokumentum mellékletét.

- Meg kell teremteni a stabil formákat és az időbeni folytonosságot a fiatalokkal való lelkipásztori munkában. Ennek eléréséhez a Kalazancius Mozgalom előnyben részesített út és struktúra.
 - Meg kell teremteni a pasztoráció munkatársai részére a kísérés és képzés platformjait.
 - Részünkről javítani kell a hivatás befogadásának struktúráit: hivatásbeli folyamatok, befogadó közösségek és képzett kísérők.
- b) A valódi főszereplő nem a fiatal, hanem a Szentlélek, és mi a fiatalokkal együtt fogjuk őt meghallgatni.
- Minden jelenlétben gondolkodjanak el azon, hogy mely csatornák és struktúrák biztosítják a fiatalok jelenlétét és meghallgatását.
 - Szinodális hozzáállással dolgozzunk a fiatalok lelkiségén.
 - Az egyes helyek nagyon eltérő valóságaikhoz igazodó hatékony eszközöket alakítsunk ki a közös meghallgatás attitűdjének további előmozdítására.
- c) Az ifjúság aktív szerepének megerősítése és az evangelizáció jobb módjainak közös keresése.
- Ösztönözzük azokat a területeket, amelyek segítik a fiatalok hitben és piarista identitásában való növekedésének kísérését.
 - Támasszunk kihívást a fiatalok elé, hogy vállalják a hozzánk kapcsolódó életet és küldetést: akik szerzetesként vagy világgként úgy döntenek, hogy hivatásukat összekötik a Kegyes Iskolákkal.
 - Képességeiket emberek, gazdasági erőforrások és idő ráfordításával fejlesszék.

Előnyben részesített lelkipásztori folyamat: a Kalazancius Mozgalom

„Átfogó és hiánytalan folyamatok alapján fejlesszük tovább lelkipásztori munkánkat, különösen is bátorítva a Kalazancius Mozgalmat.”
(Piarista Rend 47. egyetemes káptalanja).

A Kalazancius Mozgalom megalapítása után tíz évvel (2012. május 31.) az egész rend szolgálatunk alapvonalaként ismeri el és sajátjának tekinti azt.

A mozgalmat koordináló rendi csapat nagyon pozitívan értékelt, hogy a Kalazancius Mozgalom az egész rendben növekedett. A legtöbb tartomány már elindította a Kalazancius Mozgalom folyamatát, vagy azon dolgozik, hogy a közeljövőben elindítsa. Úgy véljük, a kedvező fogadtatás azt jelzi, hogy minden tartomány stratégiai fontosságúnak tekinti azt a lelkipásztori munkát, amely közösségi távlatú, különös módon megszólító és hivatást erősítő, és megteremti a piarista alanyt és a piarista keresztyén közösséget.

Az előző hatéves időszakban a munkát egy stratégiai terv alapján végeztük, amely öt fő területre tagolódott: a Kalazancius Mozgalom modell fejlesztése; kapcsolatok és hálózatok; a Kalazancius Mozgalom nevelőjének képzése; az erőforrások rendszerezése, továbbá kommunikáció és terjesztés. A rend 48. egyetemes káptalanja arra biztatja a Generálisi Kongregációt, hogy folytassa a megkezdett utat, a következő új hatéves stratégiai terv alapján.

Cselekvési irányok

1. Erősítsük meg a Kalazancius Mozgalmat minden demarkációban olyan javaslattal, amely szent alapítónk lelkiségére és egyházhoz való hűségére alapoz.
 - Annak biztosítása, hogy a Kalazancius Mozgalom elképzelésében megfogalmazott valamennyi alapvető elem teljesüljön, igazodva az egyes kulturális valóságokhoz és a demarkációk stílusához.
 - Stabil struktúrák kialakítása helyi és demarkációs szinten, és az azokat ösztönző rendi csapat megszilárdítása, biztosítva, hogy minden cirkumskripcióból legyen benne egy személy.

- A fiatalok Kalazancius Mozgalomra vonatkozó javaslatainak kidolgozása a piarista ifjúsági közgyűlésen.
 - A kísérés és a hivatástisztázás gondozása, hogy minden jelenlétben haladjunk előre a Kalazancius Mozgalom ütemtervében.
2. Gondozzuk az új stílusú egyházkapcsolatot és egyházépítést, adjunk neki konkrét formát. Ez a folyamatok pasztorálásában a fiatalokkal való szinodalitásból indul ki, az érzékeny meghallgatás és a velük való társfelelősség révén, megőrizve az életet, a hitet és az ő főszerepüket.
- Ugyanennek a társfelelősségnek az alkalmazása a képzésben lévő rendi növendékekkel, képzést és progresszív tapasztalatokat kínálva a felkészítéshez és a vezetéshez.
 - Folytatni kell a férfiak és nők közötti esélyegyenlőségre irányuló munkát, és képzést kell kapnunk a kiskorúak teljes körű védelmére a visszaélésekkel szemben.
 - Mozdítsuk elő a jelenléti modellt ott, ahol a fiatalok aktív résztvevői a piarista keresztény közösségnek.
 - Ösztönözzük a keresztény vezetőképzést és az ifjúságpasztorációt, különösen az egyetemi közegben és a kultúra evangelizációja terén.
3. A rend szilárd kísérése mellett folytassa terek és dinamikus tevékenységek nyitását a fiatalokkal és a fiatalok számára, emberi, keresztény, hivatásbeli és kalazanciusi növekedésük érdekében.
- Új módszerek kidolgozása az evangélium hirdetésére a saját tehetségünk és képességeink alapján.
 - Annak elősegítése, hogy a fiatalok találkozzanak a leginkább rászorulóknak jelenlévő Jézussal, és legyenek más jelentős tapasztalataik.
 - Előrelépés az étellel, a szerelemmel, az érzelmekkel és a szexualitással kapcsolatos teljes körű képzési javaslat terén.

- A munka folytatása egy új, átfogó ökológiai tudatosság kialakítására és az önkéntesség megerősítésére.
 - A piarista szerzetesek buzdítása, hogy legyenek a fiatalokkal, osztozzanak velük, és kísérik őket a közösségekben.
4. Szilárdítsuk meg a Kalazancius Mozgalom kapcsolatainak és hálózatait, tegyük jobbá a kommunikációt, a tapasztalatok és a segédanyagok terjesztését a rend hivatalos nyelvein.
- A Piarista Rend Testvériségének és a Kalazancius Mozgalomnak az összekapcsolása, lévén két egymást kiegészítő és gazdagító valóság.
 - A cirkumskripciók szerinti működés megszilárdítása közös tevékenységek tervezésével.
 - Tapasztalatunk megosztása a Kegyes Iskolákon kívüli más ifjúsági lelkipásztori, szociális és egyházi valóságokkal és általuk való gazdagodás.
 - A Kalazancius Mozgalom összekapcsolása az „Ifjúsági Lelkipásztori Hálózattal (RPJ)”.
5. Forrásfejlesztés a Kalazancius Mozgalom számára és előrelépés a nevelők képzésében.
- Stratégiai módon és élménypedagógiával való megerősödés: személyes és közösségi ima, liturgiák, szociális dimenzió, a hivatás dimenziója.
 - A Kalazancius Mozgalom nevelői képzési tervének megvalósítása minden jelenlétben, a terv nyomon követésének strukturálása.
 - A fiatal szerzeteseknek mint igazi pásztoroknak a bevonása és felkészítése a Kalazancius Mozgalomba.
 - Gondoskodás képzett munkacsoportokról a kölcsönös együttműködéshez és a társfelelősséghez.

11. Kulcsterület

A piarista szolgálat identitása a különböző területeken
Jelentős mértékben fejlesszük
küldetésünk valamennyi területének piarista identitását,
a nevelés, evangéliumhirdetés és az átalakítás programja
szerint!

A népiskola

1. Kalazanci Szent József a Kegyes Iskolákat olyan *iskolai intézményként* fogta fel, ahol a tanulók meghatározott tantervvel teljes körű, istenhitre és tudásra épülő nevelésben részesülnek, amely olyan tevékenységeket is magában foglal, mint a katekézis, az oratórium, a folyamatos ima, a testvérületek és testvériségek, a kirándulások, valamint a gyermekek hazakisérésének a szokása. Olyan „teljes időt átfogó”, *egésznapos iskolamodellt* tervezett, amelynek az volt a célja, hogy tevékeny állampolgárokat, elkötelezett keresztényeket és hozzáértő szakembereket képezzen.
2. A *népiskola* mindig is a piarista apostolkodás alapközege volt, melyről sosem mondott le, hacsak *vis maior* rá nem kényszerítette, ahogy időnként előfordult történelmünk során. A piarista küldetést a rend kezdeteitől kollégiumokban (konviktusokban) is gyakorolták, ahogy a római „Colegio Nazareno” esetében, valamint a *közösségre nyitott* templomokban. Idővel a küldetést kiterjesztették a *plébániák és evangelizációs központok* irányába is, előnyben részesítve a gyermekek, különösen a szegények nevelését.
3. A piarista küldetést a hagyományokhoz hűen elsősorban olyan országokban végzik népiskolában, ahol azt a társadalmi és jogi körülmények lehetővé teszik. Azokon a helyeken, ahol lehetetlen volt iskolát nyitni, a piarista szolgálat a gyermekek és fiatalok *evangelizálásához, katekéziséhez és nem formális neveléséhez* kapcsolódó területeken maradt fenn.

A missziós területek sokfélesége

1. Bár a kezdetektől fogva különböző módokon végeztük szolgálatunkat, a későbbi időkben, és mindenekelőtt a II. vatikáni zsinat után, a Kegyes Iskolák az iskola mellett más küldetési területeket is sajátjának tekintett, ilyenek a plébániák, a missziók, az iskolán kívüli tevékenységek, valamint a „párhuzamos iskola”; vagyis minden jelenlegi dinamizmus, amely informálisan járul hozzá az ifjúság neveléséhez. A megújulásnak ezzel az új perspektívájával lendületet kapott a piarista küldetés, és a legszegényebbek körében új, nem iskolai „intézmények” nyíltak meg: otthonok, plébániák, rehabilitációs központok, missziók, tanodák stb.
2. „A nevelés által evangelizálni Kalazancius stílusában” című dokumentum meghatározza a *nem iskolai* missziós területeket: *„olyan oktatási központhoz tartozó, vagy attól független nem iskolai tevékenység vagy intézmény, amelyet egy (helyi, demarkációs, rendi) piarista közösség elvállal, és nevelési, kalazanciusi vonásokkal mindig Isten országának hirdetésére törekszik, hogy a jelen világot jobbra, szabadabbá, emberibbé és igazságosabbá tegye. Ezek az új, nem iskolai intézmények az újabb, napjainkban felmerülő, alapvetően nem formális nevelési kihívásokra, sürgető helyzetekre és igényekre adott válaszként születnek meg és jelenítik meg a kalazanciusi karizmát, kreatív hűséggel megvalósítva azt.”*²⁹
3. A Kegyes Iskolák piarista intézményeknek ismerik el a bentlakásos iskolákat, a kollégiumokat és otthonokat, a nem formális nevelési programokat, a plébániákat és a templomigazgatóságokat, a felnőttképzést, az önkéntes munkát és az alapítványokat. Szintén nagyon piarista minden olyan tevékenység, amely támogatja az ifjúsági, szülő- és öregdiák-szövetségeket. Az iskolai tanításon kívüli és a szabadidős tevékenységek tökéletesen kiegészítik az iskolai nevelést.
4. Ezeket a különféle „intézményesen folyó tevékenységeket” nemcsak jogosan tekinthetjük piaristának, de jól be is illeszthetők a „nem formális nevelésbe”, mert „megjelenítik, és kreatív hűséggel aktualizálják a kalazanciusi

²⁹ Piarista Rend Generális Kongregációja: *A piarista szolgálat. A nevelés által evangelizálni Kalazancius stílusában*, 42. pont, Piarista Füzetek 5, Piarista Rend Magyar Tartománya, Budapest, 1999.

karizmát”.³⁰ Ez a nem formális módozat ugyanolyan fontos a tanulók képzésében, mint a formális nevelés, mivel gyakran azzal egészíti azt ki, amit az iskola lassan vagy egyáltalán nem tud beépíteni programjaiba, pedig a piarista nevelési projektben elengedhetetlen.

5. Összefoglalva, a Kegyes Iskolák a következő *küldetési területeket* ismeri el:

- a) *Iskola*: az első és valódi piarista intézmény, amely teljes körűen és befogadó módon nevel, és olyan képesítést nyújt a diákoknak, amely lehetővé teszi számukra a munkához vagy a felsőoktatáshoz való hozzáférést. Napjainkban a teljes körű nevelést nyújtó népiskola előmozdítja azokat az értékeket, amelyek összhangban vannak identitásával, és együttműködésre törekszik a nevelés más szereplőivel (család, plébánia, környezeti, szabaddidős intézmények stb.).
- b) *Felsőoktatás*: Intézményes jelenlétünk történelmileg nem volt túl erős a felsőoktatásban, de ez fontos terület a rend számára. Az ilyen intézmények egyre nagyobb számban vannak jelen a Kegyes Iskolákban, és úgy gondoljuk, hogy további növekedésre kell törekednünk ezen a téren.
- c) *Plébánia vagy templomigazgatóság*: Ezek nagyon kedvező terek a keresztény közösség fejlődéséhez, ahol a hangsúly a liturgián, az evangelizációs folyamatokon, a lekipásztori gondozáson és a szociális tevékenységen van. Egyébként a lekipásztorkodás és a nevelési programok kialakításának minden területén ösztönözni kell a kalazanciusi lelkiséget. A „Piarista plébániák hálózata” jó eszköz a kalazanciusi identitás előmozdítására.
- d) *Nem formális nevelési központ*: Olyan közösségi tér, ahol különböző, nem formális nevelési programokat valósítanak meg. Hangsúlyozza a nevelés kapcsolati szempontjait, és a környezet nevelési igényei és lehetőségei szerint szerveződik. Lehet önálló központ saját szervezettel, de kapcsolódhat iskolához vagy plébániához is. Általában

³⁰ Uo.

rugalmasabb, mint egy iskola, és alkalmazkodik az egyes helyek sajátos igényeihez. A Kegyes Iskoláknál kulturális központok, szállók, szociális központok, iskola-gazdaságok és lelkigyakorlatos házak találhatóak. Az iskolai munka mellett mindezek hozzájárulnak a fiatalok sokoldalú fejlődéséhez.

- e) *Otthonok, kollégiumok, bentlakásos iskolák*: Olyan nevelési terek, ahol iskolai életük folyamatában kísérik az ottlakókat, és ahol többnyire teljes idejű bentlakásos rendszerben élnek. A kedvezményezett olyan gyermekek és fiatalok, akiket fenyeget a társadalmi kirekesztés veszélye, vagy akik nehezen férnek hozzá az oktatáshoz.
6. E platformok közös jellemzője az istenhiten és tudáson (pietas et litterae) alapuló nevelés iránti elkötelezettség. Mindegyikük a maga stílusában és a maga szervezetségével járul hozzá a piarista projekthez. Fontos, hogy a jelenléti csapat közös jövőkép alapján dolgozzon a piarista identitás erősítésén és a projektek folytonosságának biztosításán.
7. A szerzetesközösség, a testvériség és mindazok, akik megélik a piarista karizmát – vagyis a piarista keresztény közösség – a jelenlétben létező valamennyi missziós javaslat működtetésének a letéteményesei. A rend egyes jelenléteiben az ITAKA-Escolapios hálózat jó eszköz arra, hogy ösztönözze a piarista missziót a különböző területeken, és elősegítse a rend és a testvériség közötti megosztott küldetést.

Az önazonosság elemei minden küldetésterületünkön

1. Az egyes területeken bármilyen *nevelési program* kidolgozható, amely hozzájárul a tanuló teljes körű, a nevelési projektben meghatározott kompetenciaprofilnak megfelelő fejlesztéséhez. Kiemelünk néhány a Kegyes Iskolák mai dinamikája szempontjából különösen fontos programot:
- Kalazancius Mozgalom (a gyermek- és ifjúságpasztoráció folyamatai).
 - Nevelők képzése.
 - Diákok, öregdiákok és családok egyesületbe, társulásba tömörülése.

- d) Szabadidős tevékenységek.
 - e) Tanulás segítése.
 - f) Sporttevékenység.
 - g) Folyamatos ima.
 - h) Önkéntesség.
 - i) Családi nevelés.
 - j) Katekézis.
 - k) Kulturális és művészeti tevékenység.
 - l) Egyéb.
2. Minden piarista küldetésterületnek be kell építenie a nevelési tervébe a 46. egyetemes káptalanon (2009) jóváhagyott *piarista identitáselemeket*, amelyeknek adaptálását és fejlesztését megtaláljuk a konkrétabb, iskoláknak, plébániáknak, otthonoknak, tanodáknak szánt dokumentumokban. A tíz elem a következő:
- A gyermekek és a fiatalok központi szerepe
 - A szegények előnyben részesítése
 - Megosztott küldetés
 - Az egyházhoz tartozás érzése
 - A család integrálása
 - Az evangélium hirdetése
 - Színvonalas nevelői és a lelkipásztori munka
 - Kísérés
 - A nevelők felkészítése
 - A társadalom megújítása

Ezeken kívül megemlítünk további mutatókat, amelyek számunkra fontosnak tűnnek:

- Teljes körű nevelési folyamatok a gyermekkortól a felnőttkorig.
- Piarista keresztény közösség építése és a szolgáltatók ösztönzése.
- Jól meghatározott nevelési és lelkipásztori projekt.
- A Kegyes Iskolák intézményesen felvállalja.
- Kapcsolódás külső hálózatokhoz.
- Nyitottak, kapcsolatban vannak a közeli közösséggel.
- A hit és a kultúra integrálása.
- A hivatás ösztönzése.

3. A tartományi kongregációk munkacsoportjaikon keresztül mérlegeljék a különböző küldetésterületek fontosságát, biztosítsák azok piarista identitását, törekedjenek a projektek megfelelő nevelési és lelkipásztori minőségére, kapcsolják őket össze egymással és a rend csapataival.
4. A Generálisi Kongregáció kísérelje az összes küldetésterület jó működését és piarista identitását.

Elköteleződés a piarista identitású innováció mellett: kritériumok és jellemzők

1. Az innováció a lényegünkhöz tartozik
 - a) A Kegyes Iskolák rendje négyszáz évvel ezelőtt született, Kalazanci József zseniális, Isten Szentlelke által ihletett intuíciójának eredményeképpen. Ő úgy válaszolt a szegény gyerekek valóságára, hogy alapított egy oktatásra (nevelésre) szakosodott szerzetesintézményt. Ez újítás volt, mind a céljai, mind az alkalmazott eszközök tekintetében. Az a javaslata, hogy a papi hivatást irányítsák a szegény gyermekek nevelésének „gyalázatos és megvetendő foglalkozása” felé, annyira merész volt, hogy csupán alázattal és kitartással tudta azt megvalósítani.
 - b) Kalazancius az első pillanattól kezdve felismerte, hogy az oktatás küldetésének hatékony teljesítéséhez a létező legjobb módszereket kell alkalmaznia. Arra törekedett tehát, hogy a piaristák a kor legbölcsebb és legtapasztaltabb személyeitől sajátítsák el azokat. Azóta sok piarista talált ki újító, hasznos és egyszerű módszereket annak érdekében, hogy a tanulók megszerezzék azokat a kompetenciákat, amelyekre a felsőfokú tanulmányok folytatásához vagy valamilyen méltó foglalkozás megkezdéséhez szükségük van.
 - c) A rend elkötelezettsége a gyermekek és fiatalok nevelése iránti azt jelentette, hogy az elmúlt négy száz év során állandóan bekapcsolódott a fiatalok világába és kultúrájába, és úgy reagáljon nevelési kihívásaikra és igényeikre, hogy folyamatosan frissítette megközelítéseit, módszereit, felszereléseit, képesítéseit stb.

- d) A nevelés világában, aki nem újít az lemarad. Másrészt a kulturálisan lényeges tudás mindenkori átadása olyan állandó innovációs folyamatok tervezését igényli, amelyek nemcsak a kulturális örökséghez való hozzáférésre készítik fel, hanem az ismeret megteremtésére is.
2. A gyermekeket és fiatalokat középpontba helyező innováció.
- a) A tanulók valóságából indul ki.
 - b) Olyan mértékben kapcsolódik a társadalmi és emberi környezethez, hogy valódi tanulási közösségeket hozhasson létre.
 - c) Minden szempontból befogadja a gyermekek sokféleségét és azt tanulási lehetőségé alakítja.
 - d) Az élethez szükséges készségek fejlesztését tűzi célul.
 - e) Ösztönzi a gondolkodási és tanulási folyamatok megismerését, hogy megtanuljanak gondolkodni és tanulni.
 - f) Olyan értékelési modellt javasol, amely a reflexió és a növekedés elemeként épül be a képzési folyamatba.
 - g) Szubjektivitás és önazonosság megszületését segíti.
3. A piarista szándékú innováció
- a) megvalósítja a „tanuló kompetenciaprofilját” és az „iskola nevelési céljait”;
 - b) integrálja a lelkeséget és a kultúrát, a hívő életet és a tudást (teljes körű nevelés), túllépve a pusztán technikai és funkcionális megközelítéseken;
 - c) alternatív eszmék, helyek, jelek, tapasztalatok és narratívák létrehozásával átalakítja a kultúrát és a társadalmat.
4. Elérhető és inkluzív innováció.
- a) Hasznos és egyszerű eszközökkel.
 - b) Minden család számára elérhető.
 - c) Megteremti a társadalmi, kulturális, gazdasági, politikai, vallási stb. befogadást.
 - d) Kellő figyelmet fordít az eltérő képességű személyekre.
5. Fenntartható, rendszerszerű, intézményes, nem pillanatnyi innováció.

- Abból indul ki, hogy elgondolkodik a saját gyakorlatán.
 - Figyelembe veszi a tudományos eredményeket.
 - Beépül az irányítási folyamatokba folyamatos javítási ciklusokban.
6. Kollegiális, nem individualista innováció.
- Közös diagnózisokból, reflexiókból és javaslatokból indul ki.
 - Elősegíti a jó gyakorlatok megosztását, valamint a kölcsönös ellenőrzést és támogatást.
 - Megkönnyíti a képzést és a frissítést.
 - Pedagógiai stílust és nevelői közösséget teremt.
 - Megosztott küldetésre szólít.

Cselekvési irányok

1. Lépünk előre valamennyi küldetésterületünk kalazanciusi önazonossági folyamatában.
 - A *kalazanciusi reflexió* előmozdítása pedagógusaink között.
 - A pedagógusok *kalazanciusi képzésének* ösztönzése és missziós tapasztalataik elősegítése.
 - A piarista szemléletű *nevelési és tantervi innováció* további támogatása.
 - Rugalmas tanulási és képzési platformok és pedagógiai módszerek ajánlása, amelyek ösztönzik és kísérik a nevelőket és a diákokat.
 - A *kalazanciusi iskola mai jelentőségének* tanulmányozása a küldetés különböző környezetekben, a hagyományunkkal és a jelenlegi kihívásokkal összefüggésben.
 - Valamennyi küldetésterület integrálása a jelenléti modell dinamikájába.
 - A *piarista tanulói profil* egyeztetett modellje alapján való munka, hogy sajátosan hasson a pedagógus profiljára.
2. Erősítsük nevelési projektünk evangelizáló dimenzióját.
 - A *piarista keresztény közösség* megerősítése jelenléteinkben, a küldetés alanyaként és piarista identitást biztosító magként.
 - A tantervi tartalmak keresztény humanizmus

- szempontjából való elmélyítése és konkrét javaslatok tétele (istenhit és tudás).
- A *folyamatos ima* előmozdításának folytatása.
 - Az Ifjúsági Lelkipásztori Hálózat (RPJ) online *lelkipásztori platformja* létrehozásának elősegítése.
3. Beilleszkedés a *globális nevelési egyezmény* dinamikájába.
- Olyan tartalmak és tapasztalatok előmozdítása, amelyek a *globális nevelési egyezmény* keretében a társadalom reformja érdekében fejlesztik a Ferenc pápa által javasolt alapértékeket.
 - A *családokkal és az öregdiákokkal* való nagyobb kapcsolat és együttműködés előmozdítása összes nevelési területünkön.
 - Előrelépés a „*teljes időt átfogó*” vagy „*egésznapos*” *iskola* modelljének megvalósításában, ahol egyértelmű kapcsolat van a formális, a nem formális és az informális nevelés között.
 - *Hálózatépítés* a környék más nevelési és szociális intézményeivel közös projektek keretében.
 - Az *interkulturális nevelés* fejlesztése.
 - Aktív részvétel az oktatási, gyermekekhez és fiatalokhoz kapcsolódó *intézményekben és fórumokon*.
4. A gyermekeket helyezzük az egész nevelési folyamat középpontjába.
- Továbbra is ösztönözzük a *szegények iránti elkötelezettségünket* szolgálatunk minden területén.
 - Győződjünk meg róla, hogy nevelési intézményeinknél az összes szükséges protokoll – például egészségügy, biztonság, kiskorúak védelme – érvényben van-e.
 - Segítsük elő a technológiákhoz való hozzáférést a leginkább rászoruló tanulók számára.
5. Hangoljuk össze a rendi és demarkációs csapatok közötti kapcsolatot és munkát.
- A Kegyes Iskolák különböző titkárságai és munkacsoportjai közötti *együttműködés és szinergia* ösztönzése.
 - Annak biztosítása, hogy a különböző nevelési programok *jó gyakorlatait* a tartományok megosszák egymással.

- *Munkacsoportok* felállítása a piarista pedagógusok képzésének előmozdítására.
- *A rend virtuális platformjainak* további fenntartása a reflexiók, segédanyagok és tapasztalatok megosztásának eszközeként.
- Nemzetközi Nevelésügyi *Kongresszus* szervezése a demarkációkban tartott előzetes folyamattal és megfelelő tervezéssel a kongresszus munkáinak és eredményeinek fogadására.

A KULCSTERÜLETEK ÖSSZEFOGLALÁSA a 2021–2027-es időszakra

Központi téma: JÁRJUNK KRISZTUSSAL, AKI HIVATÁSUNK KÖZÉPPONTJA: Mélyedjünk el piarista lelkiségünkben és a Krisztusra összpontosító megszentelt élet növekedési folyamataiban, hogy hivatásunkat hiánytalanul, kiegyensúlyozottan, misztikus és profétai módon éljük meg!

1. Kulcsterület: PIARISTA LELKISÉG: Mélyedjünk el saját lelkiségünk megélésében, felhasználva a legjelentősebb célravezető eszközöket!

2. Kulcsterület: KÖZÖSSÉGI ÉLET: Újítsuk meg közösségi életünket, különösen figyelve a Konstitúcióban hangsúlyozott szempontokra!

3. Kulcsterület: INTERKULTURALITÁS ÉS INKULTURÁCIÓ: Határozottan haladjunk tovább a kilépő, interkulturális és miszionárius Kegyes Iskolák dinamikájában!

4. Kulcsterület: SZINODALITÁS: A szinodalitást rendi kultúránk megújításának útjaként éljük meg!

5. Kulcsterület: TELJES KÖRŰ FENNTARTHATÓSÁG: Tegyük jelentős előrelépést a Kegyes Iskolák teljes körű fenntarthatóságára irányuló célkitűzés eléréseért!

6. Kulcsterület: RÉSZVÉTEL: Haladjunk tovább a Kegyes Iskolákban való részvétel folyamatához tartozó minden módozatban!

7. Kulcsterület: HIVATÁSGONDOZÁS: Rendszerszintűen mozgítsuk elő egy jól működő hivatáspasztoráció valamennyi összetevőjét!

8. Kulcsterület: KEZDETI KÉPZÉS: Ösztönözzük azokat a törekvéseket és tapasztalatokat, amelyek legsürgetőbbek és legszükségesebbek a kezdeti képzés folyamatainak megfelelő fejlesztéséhez!

9. Kulcsterület: FOLYAMATOS KÉPZÉS: Valósítsunk meg olyan folyamatos képzést, amely a hivatásban való növekedés

teljes körű folyamatát segíti, az egyének és közösségek megfelelő kíséréséből kiindulva!

10. Kulcsterület: A SZINODÁLIS ÚT A FIATALOKKAL ÉS A KALAZANCIUS MOZGALOM: Értsük meg és bátorítsuk a Kalazancius Mozgalmat és a fiatalokkal járt közös utat mint a Kegyes Iskolák életének valódi kulcsterületét!

11. Kulcsterület: A PIARISTA SZOLGÁLAT IDENTITÁSA A KÜLÖNBÖZŐ TERÜLETEKEN: Jelentős mértékben fejlesszük küldetésünk valamennyi területének piarista identitását, a nevelés, evangéliumhirdetés és az átalakítás programja szerint!

A CSELEKVÉSI IRÁNYOK ÖSSZEFOGLALÁSA a 2021–2027-es időszakra

Az alábbiakban csak a cselekvési irányokat gyűjtjük egybe, amelyek a káptalani dokumentumban fentebb már szerepeltek.

Központi téma

Járjunk Krisztussal, aki hivatásunk középpontja

Mélyedjünk el piarista lelkiségünkben
és a Krisztusra összpontosító megszentelt élet
növekedési folyamataiban,
hogy hivatásunkat hiánytalanul, kiegyensúlyozottan,
misztikus és prófétai módon éljük meg!

1. Kulcsterület

Piarista lelkiség

Mélyedjünk el saját lelkiségünk megélésében,
felhasználva a legjelentősebb célravezető eszközöket!

Cselekvési irányok

1. Vegyük igénybe a lelki kísérést, hogy saját életünkben jobban megértsük Isten akaratát, és jobban megismerjük önmagunkat.
2. Dolgozzunk azokon a folyamatokon, amelyek megkönnyítik és gazdagítják az egyéni és a közösségi imát.
3. Dolgozzunk önmagunkon azáltal, hogy találkozunk a gyerekekkel és a fiatalokkal, lehetőleg a szegényekkel.
4. Éljük meg Kalazancius Szentháromság-tapasztalatát, összpontosítsunk Jézus Krisztusra, figyeljünk a Szentlélek indításaira, és nagy egyházas érzékkel éljünk.
5. Éljük meg lelkiségünk máriás dimenzióját.
6. Ápoljuk a liturgiáknak és a szentségeknek a megélését.
7. Lelkiségünknek adjunk konkrét formát a rend terjesztésének és megszilárdításának folyamatában.

2. Kulcsterület

Közösségi élet

Újítsuk meg közösségi életünket,
különösen figyelve a Konstitúcióban hangsúlyozott
szempontokra!

Cselekvési irányok

1. Különösen dolgozzunk néhány, a közösségi életünk megújítása szempontjából sürgető szemponton. Ezek a következők:
 - a közösségek legyenek befogadásra kész, nyílt közösségek;
 - a közösségek legyenek az ima iskolái;
 - a közösségek legyenek elkötelezettek a szerzetesekből és világiakból álló új piarista alany megalakítása iránt;
 - a közösségek gondozzák és kísérik minden szerzetes és világi piarista hivatásbeli folyamatát.
2. Újból erősítésük meg a közösségi eucharisztia központi szerepét; továbbá az előkészített és megosztott közösségi összejöveteleket. Dolgoznunk kell azon, hogy az általunk bejárni kívánt szinodális úton minden közösség szerezz vissza ezt a dinamikát.
3. Segítsük a helyi előljáró lekipásztori vezetői szerepét küldetésében és minden egyes szerzetes kísérésében.
4. Kövessük az Urat közösségben mint a hit, a hivatás, az élet és a küldetés megosztásának helyében.
5. Segítsük elő a három projekt – személyes (meghívás a piarista létre), közösségi és jelenléti – integrálását.
6. Segítsük minden közösség életmódját oly módon, hogy mindegyikben valóságosak legyenek a megélni kívánt alapértékek (kísérés, megosztott élet és hit, közösségi összejövetelek stb.).
7. Haladjunk a felé, hogy „közösségvállaló közösségek” legyünk, melyekben a különböző helyzeteket megélő piaristák új és kreatív módokon oszthatják meg életüket és hivatásukat.

3. Kulcsterület

Interkulturalitás és inkulturáció

Határozottan haladjunk tovább
a kilépő, interkulturális és misszionárius Kegyes Iskolák
dinamikájában!

Cselekvési irányok

1. A rend adjon erős lökést a „Kilépő Kegyes Iskolák” projektnek, mivel egyike azoknak a kulcsfontosságú dolgoknak, ahonnan tovább tudunk lépni.
2. Mind fiataljaink kezdeti képzésének a programjai, mind az interkulturális közösségek közösségi programjai tartalmazzák ezeket a konkrét témákat, és vegyék fontolóra a missziós tapasztalatokat.
3. Segítsük elő interkulturális növendéknevelő-csoportok kialakítását, oly módon, hogy ösztönözze az interkulturális dinamika és az inkulturáció mindennapi megvalósítását a növendékházakban.
4. Tartsunk mély és rendszeres reflexiót az interkulturalitásról világunkban, egyházunkban és rendünkben, oly módon, hogy jobban megismerjük a Kegyes Iskolák minden földrészen zajló valódi életét.
5. Ösztönözzük a renden belül a szisztematikus reflexiót a különböző kultúrákból kiinduló és a különböző kultúrák közötti kommunikációban való előrehaladás kihívásáról, erősítve a meghallgatásra és a kiengesztelődésre való képességünket.
6. A hat év során minden demarkációban foglalkozzanak a „Fratelli tutti” enciklikával, a különféle reflexiók és hozzájárulások pedig arra szolgáljanak, hogy a Generálisi Kongregáció konkrét utakat tudjon ajánlani, amelyekből kiindulva növekedhetünk az egyetemes testvériség lelkiségében.

4. Kulcsterület

Szinodalitás

A szinodalitást rendi kultúránk
megújításának útjaként éljük meg!

Cselekvési irányok

1. Újítsuk meg közösségi életünket szinodális távlatból, különös figyelmet fordítva olyan szempontokra, mint a megosztott ige, az eucharisztia és a közösségi megkülönböztetés ápolása, gyakori közösségi összejövetelek, közösségeink nyitottsága a világiak, különösen a fiatalok felé, és a közösség kapcsolódása a piarista jelenléthez.
2. Hozzunk létre a fiatalokkal – a velük együtt megélt szinodusi folyamat által inspirálva – közös gondolkodási, döntéshozatali és cselekvési mechanizmusokat, amelyek segítenek abban, hogy többet járjunk együtt, és közelebb kerüljünk törekvéseikhez és kereséseikhez.
3. Indítsunk tanulási folyamatokat, különösen a megkülönböztetéssel, a döntéshozatallal, a klerikalizmus elleni küzdelemmel stb. kapcsolatban, olyan mechanizmusokat javasolva, amelyek a világiak káptalani titkársági folyamatokban, missziós csoportokban stb. való részvétele által biztosítják a szinodalitást, hogy az ne választható, hanem valóságos dolog legyen, minden demarkációban.
4. Ösztönözzük a piaristák – szerzetesek és világiak – részvételét olyan egyházi vagy a civil társadalomhoz tartozó szervezetekben, amelyeknek a küldetése (nevelési, szociális, lelkipásztori...) közel áll a mienkéhez, és amelyekhez hozzá tudunk járulni.
5. Osszuk meg azokat a képzési tapasztalatokat a demarkációk között, amelyek minden, a küldetésünkben részt vevő személy piarista identitását erősítik.
6. Biztosítsunk valódi szinodális folyamatokat a demarkációk, cirkumskripciók és más csoportosulások közötti közös projektek tanulmányozása során.

5. Kulcsterület

Teljes körű fenntarthatóság
Tegyünk jelentős előrelépést a Kegyes Iskolák
teljes körű fenntarthatóságára irányuló célkitűzés eléréséért!

Cselekvési irányok

1. A hat év során a cirkumscipciók végezzék el a demarkációkban a gazdasági és pénzügyi felülvizsgálatot, azzal a céllal, hogy támogassanak bennünket és osszák meg velünk a gazdasági irányítás javítását elősegítő tapasztalatokat. Mind a rendben, mind a demarkációkban dolgozzanak nem deficités költségvetéssel.
2. Kísérjenek minden demarkációt, különösen a feltörekvőket és a nem régen alapítottakat, hogy segítsék őket a teljes körű fenntarthatóság lehetséges útjainak mérlegelésében.
3. Törekedni kell arra, hogy minden demarkációban legyen megfelelő gazdasági és pénzügyi tanácsadó csoport, amely segíti a befektetéseket, a forrásszerzést és a költségvetés ellenőrzését.
4. Végezzenek reflexiót, hogy lehetővé tegyék a rend számára olyan ismérvek felállítását, amelyek alapján a teljes körű fenntarthatóság figyelembevételével mérlegelni tudja a Kegyes Iskolák növekedését (terjeszkedését) a következő hat évben.
5. Nevelő, evangelizáló és átalakító küldetésünk növelésének eszközeként erősítsék meg az Itaka-Escolapios hálózatban, a szolidáris nevelési alapítványban és másokban rejlő lehetőségeket; ezzel elősegítve a rend küldetésében való részvételt.
6. Hozzanak létre a demarkációkban forrásbővítő irodákat, amelyek feladata a támogatások és pályázatok felkutatása, olyan projektek kidolgozásával, amelyeket a kommunikációs csapatok ismertetnek és velük kapcsolatban érzékenyítést végeznek.

7. Folytassák az átláthatóságot, a javakról való kommunikáció szolidaritásalapú ösztönzését, valamint a gazdasági ügyekben való közös döntéshozatalt.
8. A demarkációkban segítsék elő iskoláink megújítását mind az infrastruktúra, mind a pedagógiai fejlesztés terén. A küldetés erőforrásainak megteremtése céljából ösztönözzék az új tendenciákat és a nevelési innovációkat.
9. Az új piarista nemzedékeket a rend kulcsterületei alapján készítsék fel és tegyék érzékennyé a gazdálkodás iránt.

6. Kulcsterület

Részvétel

Haladjunk tovább a Kegyes Iskolákban való részvétel folyamatához tartozó minden módozatban!

Cselekvési irányok

1. Haladjunk a piarista keresztény közösség felé, mely a jelenléti modell magja, és gondoljuk prioritásként ezt az egyházi helyet.
 - Használjuk ki a kalazanciusi önazonosságban való képzési kínálatot.
 - Segítsük elő saját hivatásának felfedezését és megélését intézményeink minden munkatársa számára.
 - Használjuk ki a szinergiákat a következőkkel: plébániák hálózata, Itaka-Escolapios, Kalazancius Mozgalom, más demarkációk már elvégzett munkái és tapasztalatai...
2. Bátorítsunk és segítsünk minden demarkációt a részvétel területén való előrehaladásra a szerzetesek és világiak hivatáskultúrája alapján és a konkrét létező valóságokból kiindulva:
 - Készítsünk terveket, ütemterveket.
 - Határozzuk meg és használjuk ki a felmerülő és eredményesen használható tapasztalatokat.
 - Minden jelenlét a demarkáció részvételi szabályzatának megfelelően haladjon előre (miután alaposan megismerték és foglalkoztak a 2015-ös részvételi direktóriummal).
3. Gazdagítsuk az együttműködési módozat különböző sajátos formáit képzési folyamatok tervezésével nevelők, tanárok, katekéták, a Kalazancius Mozgalom monitorozói, önkéntesek, volt diákok stb. számára.
4. Ösztönözzük mindazt, ami a renddel közös felvetésekből kiindulva kedvez a Piarista Rend Testvérisége érésének és növekedésének, akkor is, ha a felvetések nem kizárólag a testvériségéi.

- Rendszeres találkozók a kongregáció és a testvériség tanácsa között.
 - Jelenléti modell.
 - Megosztott alkalmak és csapatok.
 - Szolgálatok és küldések.
 - Egyesített közösségek.
 - Jogi integráció.
 - Társfelelősség a küldetésben, kihasználva az Itaka-Escolapios előnyeit.
 - Kommunikáció és kapcsolat a szerzetesek és világiak között, odafigyelve a párbeszédre és a személyes meghallgatásra.
5. Vonjuk be a szerzeteseket konkrét képzési projekteken keresztül a kezdeti és a folyamatos képzésbe a részvétel minden területén (ezek lehetnek a világiakkal közös képzések), így növekedve a szinodalitásban.
 6. Lépünk előre a megosztott küldetés módozatában, a demarkációkban megvalósuló különféle programtervek tisztázásával, kidolgozásával és közzétételével, és egyéb új, alkalmas programtervekkel.

7. Kulcsterület

Hivatásgondozás
Rendszerszintűen mozdítsuk elő
egy jól működő hivatáspasztoráció valamennyi összetevőjét!

Cselekvési irányok

1. Ösztönözzük, hogy minden demarkáció hivatáspasztorációjának legyen projektje, koordinátora, csapata és költségvetése. Biztosítsuk, hogy a koordinátornak elegendő ideje legyen arra, hogy hatékonyan foglalkozzon ezzel a témával.
2. Mozdítsuk elő, hogy a közösségek vállaljanak felelősséget a hivatásgondozásért, és legyenek befogadók, hogy az érdeklődők megtapasztalhassák közösségi életünket és szolgálatunkat.
3. Erősítsük a szerzetesek és világiak hivatásgondozásban való részvételét konkrét tevékenységekkel és a hivatáskultúra fontosságának egyértelmű tudatosításával.
4. Imádkozzunk hivatásokért az élet és a küldetés minden területén. Minden demarkáció, helyi közösség és piarista intézmény legyen imádkozó testület, mely tisztában van azzal, hogy a hivatás Isten ajándéka.
5. Vizsgáljuk felül és biztosítsuk a hivatáskultúra kulcsszerepét a lelkipásztori folyamatokban, elsősorban a Kalazancius Mozgalomban.
6. Valósítsuk meg egy rendi képzési tervet a demarkációk hivatásgondozási koordinátorai számára, elsősorban virtuális eszközök felhasználásával.
7. Kísérjük azokat a demarkációkat, amelyek még nem dolgozták ki vagy nem frissítették hivatásgondozási projektjüket, vagy segítséget kérnek terveik kidolgozásához és megvalósításához.

8. Kulcsterület

Kezdeti képzés

Ösztönözzük azokat a törekvéseket és tapasztalatokat, amelyek legsürgetőbbek és legszükségesebbek a kezdeti képzés folyamatainak megfelelő fejlesztéséhez!

Cselekvési irányok

1. Fejlesszük azokat a tartalmakat és tapasztalatokat, amelyek a mai korban dolgozni szükségesek:
 - Interkulturalitás és inkulturáció a növendékházakban.
 - Nyelvtanulás.
 - Rendi mentalitás a meglévő dinamikákkal: részvétel, szinodalitás és fenntarthatóság.
 - Missziós kultúra.
 - Az ökológia és az ökoszisztémák gondozása mint átfogó képzési téma.
 - Vállalkozói, vezetői és kommunikációs kultúra (felkészülés a jövőre).
 - Affektivitás: a szeretet áll a személy középpontjában.
 - Klerikalizmus és hatalommal való visszaélés.
 - A szabadságnak mint a képzési folyamat alapvető lehetőségi feltételének nevelése. A heteronómiából az autonómiába való továbblépés, elősegítve a személyes növekedés folyamatait és az egymásrautaltság képességét.
 - Elmélyedés a nemi identitás és a nemi szerepek kérdéseiben annak érdekében, hogy a szerzeteseket kísérni tudjunk. Vágyak, törekvések és szükségletek kanalizálása.
 - Felkészítés a szolgálat és a lelkiesség megélésére.
 - Tanulásképesség: a tanulás megtanulása, az elsajátító képesség fejlesztése.
 - A rendhez tartozás, a rend valamennyi növendékének online találkozóin keresztül is.

- Gondos, jól megtervezett (személyes és online) kalazanciusi képzés, vándortanárok segítségével.
2. Alakítsuk ki a szerzetesjelöltek átfogó kísérési kultúráját, amely felkészíti őket a megkülönböztetésre.
- A hivatásgondozás során megkezdett kísérési folyamatosságának biztosítása (a belépési folyamatok gondozása).
 - A fiatal piarista kísérése hivatása központjából – elhívás, válaszadás, és Jézusnak, az Úrnak a követése.
 - Az élet tisztaságának és átláthatóságának, az evangéliumi értékekkel való összhangjának, a szolgálat lelkületének, az egyszerűségnek és a másokért végzett munkának a kísérése.
 - A küldetés iránti szenvedély, a szolgálat, az evangelizáló és nevelői munka képességei fejlesztésének a kísérése, különösen ápolva karizmánk leg-hitelesebb jegyeit.
 - A közösségi életet építő képesség, a személyes kapcsolatok, a küldetésben való együttműködés és a csapatmunka kísérése.
 - A missziós szolgálatra való rendelkezésre állás, az új valóságok és kihívások iránti érzékenység kísé-
rése, a rend teljes körű szolgálatának, az interkultu-
rális találkozásnak, a megosztott munkának, a tár-
sadalmi és rendi kihívások vállalásának a kísérése.
 - A képzésben lévők pszichológiai és emberi érett-
ségének kísé-
rése.
 - A képzésben lévők tanulmányainak kísé-
rése.
3. Elkötelezett és képzett nevelők álljanak a képzés szol-
gálatában, megfelelő folyamatos képzéssel és lehetőség
szerint stabil nevelői közösséggel.
- A nevelők képzése az interkulturalitás és az inkul-
turáció terén.
 - A nevelő hivatásbeli növekedési folyamatának biz-
tosítása.
 - Gondoskodás a képzést végző rendtag személyes
emberi és lelki kísé-
réséről.
 - A nevelők képzése a szexuális visszaélések, valamint
a hatalommal és a lelkiismerettel való visszaélések
megelőzése és a klerikalizmus leküzdése érdekében.

- A Generálisi Kúria „Identitás és karizma” részlegének segítségével tanfolyamok és szemináriumok szervezése a képzést végző személyek számára, különös tekintettel kalazanciusi képzősükre.
4. Dolgozzuk ki a kezdeti képzési folyamatok felépítésével kapcsolatos valamennyi kérdést a demarkációban.
- Vegyük figyelembe a FEDE mai kor számára meghatározott piarista profilját: állapítsuk meg a képzés során fejlesztendő készségeket, hogy tudjunk dolgozni rajtuk. Ebben az értelemben testesítsük meg a képzésben annak piaristának, közösségi életnek és küldetésnek a jövőjét, amelyet a rend és az egyes demarkációk reflexiója alapján előrevetítünk.
 - Vessük össze az egyház és a püspöki konferencia papképzési szabályzatát (Ratio Formationis) a demarkáció szabályzatával, és frissítsük azt.
 - A képzés felelősei nyújtsanak be beszámolókat a demarkáció nagyobb előjárójának és a megfelelő rendi hatóságnak a képzési folyamatok kísérésének módjáról. Gondoskodni kell arról, hogy szüllessen visszajelzés a beszámolókra.
 - Használják a 2019-es római dokumentumot („A megkülönböztetés elemei a szexuális visszaélés és a hatalommal való visszaélés kultúrájának leküzdéséhez a kezdeti képzés perspektívájából”) mint a képzési folyamat képzési szempontok alapján történő értékelésének eszközét.
 - A képzési eszközöket alkalmazzák a folyamatba bevont valamennyi dimenzióra: lelkipásztor, a képzés felelősének rendszeres kísérése, pszichológiai tanácsadás, beszámolók készítése, növekedési csoportok.
 - Lépjenek előre abban a célkitűzésben, hogy minden demarkációnak legyen teljes képzési folyamata, és ezt a célt jól kapcsolják össze a rendi mentalitás gondozásával és a képzésben lévők cseréjével.
5. Olyan közösségi környezetet kell kialakítani, amely elősegíti a képzési folyamat fejlesztését.

- A közösségi életstílus és a csapatmunka gondozása.
 - A növekedést segítő közösségi légkör megteremtése.
 - A képző csapat valódi képző közösségként való működésének biztosítása.
 - Növendékházaink legyenek a hiteles „közösségi élet iskolái”.
6. A gyermekek és a serdülők egészséges védelmén keresztül biztosítsuk azt, hogy a Kegyes Iskolák továbbra is a lányok és fiúk teljes körű fejlődésének a színtere legyen.
- A rend, a helyi egyházak és a demarkációk gyermekek és serdülők védelmét szolgáló előírásainak beépítése és alkalmazása.
 - Képzési csapatok létrehozása valamennyi demarkációban, amelyek a kísérés és a kölcsönös szupervízió terepei lehetnek.
 - A képzést vezető személyekkel való reflexió, mindenekelőtt a sebezhető felnőttek tiszteletéről.

9. Kulcsterület

Folyamatos képzés

Valósítsunk meg olyan folyamatos képzést,
amely a hivatásban való növekedés teljes körű folyamatát
segíti, az egyének és közösségek
megfelelő kíséréséből kiindulva!

Cselekvési irányok

1. Dolgozzunk ki teljes körű kíséresi tervet a különböző életciklusokra, amely megerősíti a fiatal felnőtt piaristák és az idősebb korosztályok kísérését, továbbá a közösségekben és a demarkációban folyó kölcsönös kísérést. Készítsünk fel az életciklusváltásokra, átképzésre és mérlegelésre szánt idők és terek révén.
2. Mozdítsuk elő az interkulturális készségeket és a szakosodást mindenféle tanulmányok terén, valamint több nyelv elsajátítását, és segítsük elő az új kultúrák megértését és a hozzájuk való viszonyulás képességét a globalizált világban, amelyben élünk.
3. Ösztönözzük a kísérést, hogy növekedjen a képességünk mások elhívására, és segítsük őket az Istentől nekik ajándékozott hivatás felfedezésében.
4. Mozdítsuk elő a kilépő „Kegyes Iskolákat” mint képzési irányt, amely kiemeli a piarista missziós lelkületet az interkulturalitás és az inkulturáció jegyében.

10. Kulcsterület

A szinodális út a fiatalokkal és a Kalazancius Mozgalom
Értsük meg és bátorítsuk a Kalazancius Mozgalmat
és a fiatalokkal járt közös utat
mint a Kegyes Iskolák életének valódi kulcsterületét!

Cselekvési irányok

1. Erősítsük meg a Kalazancius Mozgalmat minden demarkációban olyan javaslattal, amely szent alapítónk lelkiségére és egyházhoz való hűségére alapoz.
 - Annak biztosítása, hogy a Kalazancius Mozgalom elképzelésében megfogalmazott valamennyi alapvető elem teljesüljön, igazodva az egyes kulturális valóságokhoz és a demarkációk stílusához.
 - Stabil struktúrák kialakítása helyi és demarkációs szinten, és az azokat ösztönző rendi csapat megszilárdítása, biztosítva, hogy minden cirkumskripcióból legyen benne egy személy.
 - A fiatalok Kalazancius Mozgalomra vonatkozó javaslatainak kidolgozása a piarista ifjúsági közgyűlésen.
 - A kísérés és a hivatástisztázás gondozása, hogy minden jelenlétben haladjunk előre a Kalazancius Mozgalom ütemtervében.
2. Gondozzuk az új stílusú egyházkapcsolatot és egyházépítést, adjunk neki konkrét formát. Ez a folyamatok pasztorálásában a fiatalokkal való szinodalitásból indul ki, az érzékeny meghallgatás és a velük való társfelelősség révén, megőrizve az életet, a hitet és az ő főszerepüket.
 - Ugyanennek a társfelelősségnek az alkalmazása a képzésben lévő rendi növendékekkel, képzést és progresszív tapasztalatokat kínálva a felkészítéshez és a vezetéshez.
 - Folytatni kell a férfiak és nők közötti esélyegyenlőségre irányuló munkát, és képzést kell kapnunk a kiskorúak teljes körű védelmére a visszaélésekkel szemben.

- Mozdítsuk elő a jelenléti modellt ott, ahol a fiatalok aktív résztvevői a piarista keresztény közösségnek.
 - Ösztönözzük a keresztény vezetőképzést és az ifjúságpasztorációt, különösen az egyetemi közegben és a kultúra evangelizációja terén.
3. A rend szilárd kíséresen keresztül folytassa terek és dinamikus tevékenységek nyitását a fiatalokkal és a fiatalok számára, emberi, keresztény, hivatásbeli és kalazanciusi növekedésük érdekében.
- Új módszerek kidolgozása az evangélium hirdetésére a saját tehetségünk és képességeink alapján.
 - Annak elősegítése, hogy a fiatalok találkozzanak a leginkább rászorulóknak jelenlévő Jézussal, és legyenek más jelentős tapasztalataik.
 - Előrelépés az étellel, a szerelemmel, az érzelmekkel és a szexualitással kapcsolatos teljes körű képzési javaslat terén.
 - A munka folytatása egy új, átfogó ökológiai tudatosság kialakítására és az önkéntesség megerősítésére.
 - A piarista szerzetesek buzdítása, hogy legyenek a fiatalokkal, osztozzanak velük, és kísérik őket a közösségekben.
4. Szilárdítsuk meg a Kalazancius Mozgalom kapcsolatainak és hálózatait, tegyük jobbá a kommunikációt, a tapasztalatok és a segédanyagok terjesztését a rend hivatalos nyelvein.
- A Piarista Rend Testvériségének és a Kalazancius Mozgalomnak az összekapcsolása, lévén két egymást kiegészítő és gazdagító valóság.
 - A cirkumskripciók szerinti működés megszilárdítása közös tevékenységek tervezésével.
 - Tapasztalatunk megosztása a Kegyes Iskolákon kívüli más ifjúsági lelkipásztori, szociális és egyházi valóságokkal és általuk való gazdagodás.
 - A Kalazancius Mozgalom összekapcsolása az „Ifjúsági Lelkipásztori Hálózattal (RPJ)”.
5. Forrásfejlesztés a Kalazancius Mozgalom számára és előrelépés a nevelők képzésében.
- Stratégiai módon és élménypedagógiával való megerősödés: személyes és közösségi ima, liturgiák, szociális dimenzió, a hivatás dimenziója.

- A Kalazancius Mozgalom nevelői képzési tervének megvalósítása minden jelenlétben, a terv nyomán követésének strukturálása.
- A fiatal szerzeteseknek mint igazi pásztoroknak a bevonása és felkészítése a Kalazancius Mozgalomba.
- Gondoskodás képzett munkacsoportokról a kölcsönös együttműködéshez és a társfelelősséghez.

11. Kulcsterület

A piarista szolgálat identitása a különböző területeken
Jelentős mértékben fejlesszük
küldetésünk valamennyi területének piarista identitását,
a nevelés, evangéliumhirdetés és az átalakítás programja
szerint!

Cselekvési irányok

1. Lépjünk előre valamennyi küldetésterületünk kalazanci-
usi önazonossági folyamatában.
 - A *kalazanciusi reflexió* előmozdítása pedagógusa-
ink között.
 - A pedagógusok *kalazanciusi képzésének* ösztönzése
és missziós tapasztalataik elősegítése.
 - A piarista szemléletű *nevelési és tantervi innováció*
további támogatása.
 - Rugalmas tanulási és képzési platformok és peda-
gógiai módszerek ajánlása, amelyek ösztönzik és
kísérik a nevelőket és a diákokat.
 - A *kalazanciusi iskola mai jelentőségének* tanulmá-
nyozása a küldetés különböző környezetekben, a
hagyományunkkal és a jelenlegi kihívásokkal ösz-
szefüggésben.
 - Valamennyi küldetésterület integrálása a jelenléti
modell dinamikájába.
 - A *piarista tanulóí profil* egyeztetett modellje alapján
való munka, hogy sajátosan hasson a pedagógus
profiljára.
2. Erősítsük nevelési projektünk evangelizáló dimenzióját.
 - A *piarista keresztény közösség* megerősítése jelenlé-
teinkben, a küldetés alanyaként és piarista identi-
tást biztosító magként.
 - A tantervi tartalmak keresztény humanizmus
szempontjából való elmélyítése és konkrét javas-
latok tétele (istenhit és tudás).
 - A *folymatos ima* előmozdításának folytatása.

- Az Ifjúsági Lelkipásztori Hálózat (RPJ) online *lelkipásztori platformja* létrehozásának elősegítése.
3. Beilleszkedés a *globális nevelési egyezmény* dinamikájába.
- Olyan tartalmak és tapasztalatok előmozdítása, amelyek a *globális nevelési egyezmény* keretében a társadalom reformja érdekében fejlesztik a Ferenc pápa által javasolt alapértékeket.
 - A *családokkal és az öregdiákokkal* való nagyobb kapcsolat és együttműködés előmozdítása összes nevelési területünkön.
 - Előrelépés a „*teljes időt átfogó*” vagy „*egésznapos*” iskola modelljének megvalósításában, ahol egyértelmű kapcsolat van a formális, a nem formális és az informális nevelés között.
 - *Hálózatépítés* a környék más nevelési és szociális intézményeivel közös projektek keretében.
 - Az *interkulturális nevelés* fejlesztése.
 - Aktív részvétel az oktatási, gyermekekhez és fiatalokhoz kapcsolódó *intézményekben és fórumokon*.
4. A gyermekeket helyezzük az egész nevelési folyamat középpontjába.
- Továbbra is ösztönözzük a *szegények iránti elkötelezettségünket* szolgálatunk minden területén.
 - Győződjünk meg róla, hogy nevelési intézményeinknél az összes szükséges protokoll – például egészségügy, biztonság, kiskorúak védelme – érvényben van-e.
 - Segítsük elő a technológiákhoz való hozzáférést a leginkább rászoruló tanulók számára.
5. Hangoljuk össze a rendi és demarkációs csapatok közötti kapcsolatot és munkát.
- A Kegyes Iskolák különböző titkárságai és munkacsoportjai közötti *együttműködés és szinergia* ösztönzése.
 - Annak biztosítása, hogy a különböző nevelési programok *jó gyakorlatait* a tartományok megosszák egymással.
 - *Munkacsoportok* felállítása a piarista pedagógusok képzésének előmozdítására.

- *A rend virtuális platformjainak* további fenntartása a reflexiók, segédanyagok és tapasztalatok megosztásának eszközeként.
- Nemzetközi Nevelésügyi *Kongresszus* szervezése a demarkációkban tartott előzetes folyamattal és megfelelő tervezéssel a kongresszus munkáinak és eredményeinek fogadására.

Kiadja:
Piarista Rend Magyar Tartománya
1052 Budapest, Piarista köz 1.
Honlap: www.piarista.hu
Felelős kiadó: Szakál Ádám Márton SP

Nyomás: Prime Rate Kft.
1044 Budapest, Megyeri út 53.
Felelős vezető: Dr. Tomcsányi Péter

ISBN 978-615-5934-02-5
ISSN 1585-2210

Mélyedjünk el piarista lelkeségünkben és a Krisztusra összpontosító megszentelt élet növekedési folyamataiban, hogy hivatásunkat hiánytalanul, kiegyensúlyozottan, misztikus és prófétai módon éljük meg!

Mélyedjünk el saját lelkeségünk megélésében, felhasználva a legjelentősebb célravezető eszközöket!

Újítsuk meg közösségi életünket, különösen figyelve a Konstitúcióban hangsúlyozott szempontokra!

Határozottan haladjunk tovább a kilépő, interkulturális és misszionárius Kegyes Iskolák dinamikájában!

A szinodalitást rendi kultúránk megújításának útjaként éljük meg!

Tegyünk jelentős előrelépést a Kegyes Iskolák teljes körű fenntarthatóságára irányuló célkitűzés eléréséért!

Haladjunk tovább a Kegyes Iskolákban való részvétel folyamatához tartozó minden módozatban!

Rendszerszintűen mozdítsuk elő egy jól működő hivatáspasztoráció valamennyi összetevőjét!

Ösztönözzük azokat a törekvéseket és tapasztalatokat, amelyek legsürgetőbbek és legszükségesebbek a kezdeti képzés folyamatainak megfelelő fejlesztéséhez!

Valósítsunk meg olyan folyamatos képzést, amely a hivatásban való növekedés teljes körű folyamatát segíti, az egyének és közösségek megfelelő kíséréséből kiindulva!

Értsük meg és bátorítsuk a Kalazancius Mozgalmat és a fiatalokkal járt közös utat mint a Kegyes Iskolák életének valódi kulcsterületét!

Jelentős mértékben fejlesszük küldetésünk valamennyi területének piarista identitását, a nevelés, evangéliumhirdetés és az átalakítás programja szerint!